

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน
กรณีศึกษา : กันตนา แอนิเมชัน สตูดิโอ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวบุษกร ภู่อ้น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

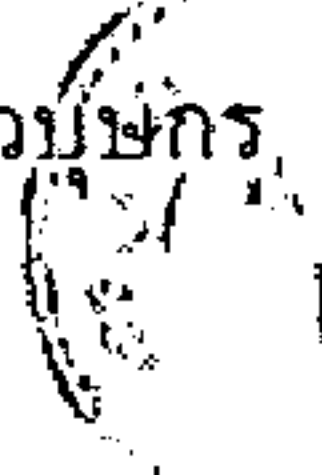
331.2592
ม 672 ม
ร.3

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน
กรณีศึกษา : กันตนา แอนิเมชัน สกูล

บทคัดย่อ

ของ...

นางสาวปัทมา ภูแสน

27 เม.ย. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2548

h 264428

บุษกร ภู่อ. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน
กรณีศึกษา : กันตนา แอนิเมชัน สตูดิโอ . สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:รองศาสตราจารย์
ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล .

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการ
ฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ โดยแบ่งออกเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ประจำและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ชื่อเสียง
สถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และทำเลที่ตั้ง
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ประชากรที่เข้ารับการฝึกอบรมด้านแอนิเมชัน ใน
กันตนา แอนิเมชัน สตูดิโอ ใน พ.ศ. 2547 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น
แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ การทดสอบค่าไค-สแควร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชัน สตูดิโอ
พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นเพศชายจำนวน 29 คน และเพศหญิง 7 คน มีช่วงอายุ 15-40ปีมี
ระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 29 คนและ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพลูกจ้าง มีสถานภาพโสด
และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ใน
กันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์กับ
อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01 ขณะที่เพศ
อาชีพ และสถานภาพ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอพบว่าปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่าย
ในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้าช่วงเวลาฝึกอบรมและทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์
กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01

FACTORS RELATED TO DEMAND FOR ANIMATION TRAINING
CASE STUDY : KANTANA ANIMATION SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
MISS BUSSAKORN PHOOSAE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master Economics degree in Economics of Education
at Srinakrinwirot University
March 2005

BUSSAKORN PHOOSAE.(2005). *Factors Related to Demand for Animation Training : A Case Study : Kantana Animation School* . Master's Project. M. Econ. (Economics of Education) .Bangkok : Graduate School ,Srinakrinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof. Dr.Tumrong Udompijitkul.

The purposes of this research was to study the factors related to demand for training in Kantana Animation School. Factors for participation was personal characteristics Of training participants including gender ,age,educational level, occupation ,status ,income and Factors economic and social including famous , redemption money , to expect income, progress, time and location.

The target population was 36 training participats in Kantana Animation School in 2004. The instrument forcollecting data was the questionnaire and the statistics for data anatysis were percentage , mean and Chi-square test.

The results of the research revealed as follows :

1. The study of personal characteristics of training participants in Kantana Animation School showed that training participants were 29 man and 7 women. Most of them were between 15-40 years old and got a bachelor's degree. Their occupation were employee,single and income 10,001-20,000 bath per month.
2. The relationship between personal characteristics including age,educational level, income of participats relation to demand singniticantiy at the 0.05 ,0.01level while gender, occupation ,status relation to demand nonsingniticantiy at the 0.05 level.
3. The relationship between economic and social including economic and social including famous , redemption money , to expect income, progress, time and location relation to demand singniticantiy at the 0.05 ,0.01level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

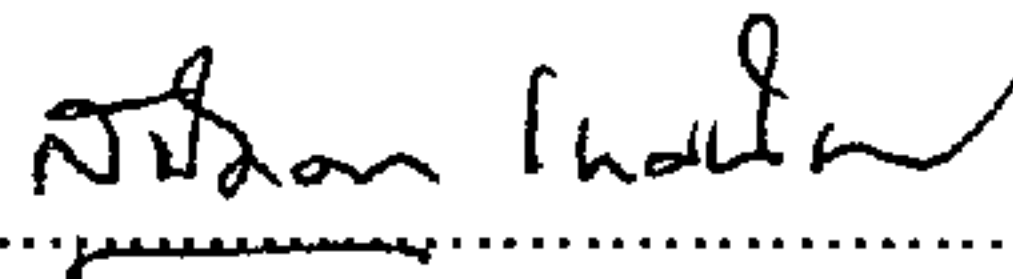

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

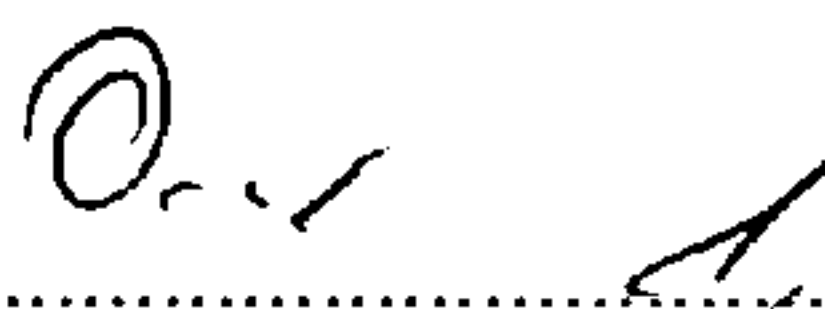
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

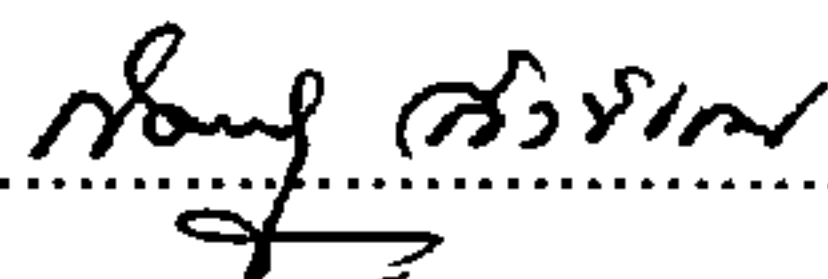

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทคนิยม)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่...10...เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิดา เทศนิยม และรองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำแนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของสารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี และอาจารย์อัศรพล ชวบเจริญ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้คำปรึกษา แนวคิด ข้อเสนอแนะ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา และบรรดาเพื่อน ๆ พี่น้องทุกคนที่คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจและห่วงใยกันตลอดมาตั้งแต่เริ่มศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบคุณผู้บริหารบริษัทกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือช่วยเก็บแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีและที่สำคัญขอกราบขอบพระคุณพ่อเสว ภูแส ผู้ให้ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อครั้งนี้ อย่างต่อเนื่องคุณแม่ศรีเวียง ภูแส ที่ช่วยผลักดันให้ผู้วิจัยเกิดความมุ่งมั่นรวมทั้งคุณยาย อี น้าและน้องชายที่เป็นกำลังใจให้เสมอมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำวิจัยจนประสบความสำเร็จในวันนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้กับคุณพ่อคุณแม่ที่ได้อบรมสั่งสอนปลูกฝังคุณงามความดี ความมานะ พยายาม และความอดทนรวมทั้งครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ประสิทธิประสาทความรู้ อีกทั้งคอยอบรมสั่งสอนและให้โอกาสแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

บุษกร ภูแส

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	1
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการทำการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ประวัติความเป็นมาของก้นดนาแอนิเมชันสกุล.....	7
ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมก้นดนาแอนิเมชันสกุล.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม.....	8
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทุนมนุษย์.....	11
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	13
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ.....	13
ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การศึกษา.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	24
การกำหนดประชากรเป้าหมาย.....	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	56
ประชากรเป้าหมาย.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	72
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	81

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	30
2. อุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อประกอบธุรกิจหรือประกอบอาชีพ.....	32
3. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม.....	32
4. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	37
5. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	38
6. ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	39
7. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	40
8. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	41
9. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	41
10. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน.....	42
11. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชี่ยวชาญกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันฯ.....	43
12. ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเทียบรายได้อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	44
13. ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเทียบผลตอบแทนกับอุปสงค์ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	45
14. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากที่ทำงานเดิมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	46
15. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากที่ทำงานใหม่กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	47
16. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้จากงานพิเศษกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	48
17. ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสเลื่อนตำแหน่งกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	49
18. ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสเปลี่ยนอาชีพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	50
19. ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสสร้างชื่อเสียงกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	51
20. ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาฝึกอบรมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	52
21. ความสัมพันธ์ระหว่างท่าที่ตั้งที่ใช้รถยนต์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	53
22. ความสัมพันธ์ระหว่างทำเลที่ตั้งใช้รถโดยสารกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมฯ.....	54

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทยฉบับที่ 8 ที่ให้ความสำคัญกับการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ด้วยการยกระดับการศึกษา การฝึกอบรม เพื่อสร้างทุนมนุษย์ (Human Capital) ให้เจริญก้าวหน้าไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากเดิมที่โครงสร้างการผลิตของประเทศส่วนใหญ่ใช้แรงงาน (Labor Intensive) ต้องปรับมาเป็นการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) โดยใช้การศึกษา และฝึกอบรมเป็นเครื่องมือพัฒนาคน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยให้สามารถปรับตัวเข้าสู่ยุคการแข่งขัน (สุทธิพันธุ์ บงสุนันท์ .วารสารเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2544 : 211-215)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายรัฐบาลพลฯ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปีพ.ศ.2547 ที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การสร้างรายได้เข้าประเทศจากอุตสาหกรรมแอนิเมชันและมัลติมีเดียมีมูลค่ารวม 160,000ล้านบาทภายในระยะเวลา 5ปี ต่อจากนี้ โดยมีการวางแผนผลิตบุคลากรเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมดังกล่าวทำให้แอนิเมชันเข้ามามีบทบาทสำคัญในอุตสาหกรรมฐานความรู้ (Knowledge-Based Industry)ตามยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ (อสมฯ มังกรชัย. 2547 : 86-90)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันแอนิเมชันที่เปิดให้บริการแก่ผู้สนใจที่เข้าไปฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไป เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนด้านการฝึกอบรมให้เกิดประโยชน์กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม สถาบันการฝึกอบรมแอนิเมชันสกุล ตลอดจนผู้ที่สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแอนิเมชัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนด้านการฝึกอบรมให้เกิดประโยชน์กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม สถาบันการฝึกอบรมแอนิเมชันสกุล ตลอดจนผู้ที่สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแอนิเมชันในครั้งต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกุล หลักสูตรหลักสูตรแอนิเมชัน (ANIMATION) ระดับพื้นฐาน(Introduction)ที่ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรม 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นรุ่นที่ 3 ของการฝึกอบรมแอนิเมชันมีจำนวน 36 คน ก่อนที่จะเปิดการฝึกอบรมในระดับกลาง(Intermediate) และระดับสูง(Advanced)ต่อไป

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 ระดับการศึกษา
- 1.1.4 อาชีพ
- 1.1.5 สถานภาพ
- 1.1.6 รายได้

1.2 ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

- 1.2.1 ชื่อเสียงสถาบัน
- 1.2.2 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
- 1.2.3 รายได้ที่คาดหวัง
- 1.2.4 ความก้าวหน้า
- 1.2.5 ช่วงเวลาฝึกอบรม
- 1.2.6 ทำเลที่ตั้ง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อประกอบอาชีพ หรือเพื่อประกอบธุรกิจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน หมายถึง ความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจและเพิ่มประสิทธิภาพตนเองพร้อมทั้งความต้องการได้รับผลตอบแทนจากการฝึกอบรมในเชิงรายได้และความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ หรือประกอบธุรกิจ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพและรายได้

1.2 ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และทำเลที่ตั้ง

2. ความสัมพันธ์ หมายถึง การเกิดของสองตัวแปรเป็นไปตามกัน หรือสอดคล้องกัน

3. การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่จะพัฒนาหรือฝึกฝนบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ จนกลายเป็นความสามารถเฉพาะตัวก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

4. แอนิเมชัน (Animation) หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์เคลื่อนสร้างภาพเคลื่อนไหวตามภาพที่วาด หรือสร้างไว้ทำให้ภาพเคลื่อนไหวได้ ด้วยการแสดงผลภาพชุดหนึ่งที่มีความเร็วมากจนมองเห็นเป็นภาพต่อเนื่องซึ่งแต่ละภาพจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยและสามารถพัฒนาต่อให้เป็นกลายเป็นเกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์การ์ตูน และภาพยนตร์โฆษณา โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุล หลักสูตรระยะสั้นระยะเวลาการฝึกอบรม 3 เดือน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นรุ่น 3 จำนวน 36 คนที่ฝึกอบรมในหลักสูตรแอนิเมชัน (ANIMATION) ระดับพื้นฐาน(Introduction) เพราะเป็นช่วงแรกของการเปิดการฝึกอบรมก่อนที่จะเปิดฝึกอบรมในระดับกลาง(Intermediate)และระดับสูง(Advanced)ต่อไป

5. อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้รับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาสกุล ได้แก่ นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว

6. สถานภาพ หมายถึง การมีสถานภาพโสด สมรส

7. รายได้ หมายถึง รายรับของผู้รับการฝึกอบรมแอนิเมชันที่ได้รับแต่ละเดือน

8. ชื่อเสียงสถาบัน หมายถึง ความน่าเชื่อถือของสถาบันที่มีชื่อเป็นที่รู้จักในด้านการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในด้านความเชี่ยวชาญในการผลิตบุคลากรในวงการแอนิเมชัน

9. ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม หมายถึง รายจ่ายผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุลต่อหลักสูตร (ค่าธรรมเนียม)

10. รายได้ที่คาดหวัง หมายถึง รายได้ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล คาดว่าจะได้เพิ่มขึ้นภายหลังเข้ารับการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันกับรายได้อของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันกับผลตอบแทนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมคาดว่าจะได้รับ

11. ความก้าวหน้า หมายถึง โอกาสได้เลื่อนตำแหน่ง โอกาสเปลี่ยนอาชีพ และโอกาสสร้างชื่อเสียง ภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชัน สกุล

12. ช่วงเวลาฝึกอบรม หมายถึง วันและเวลาการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

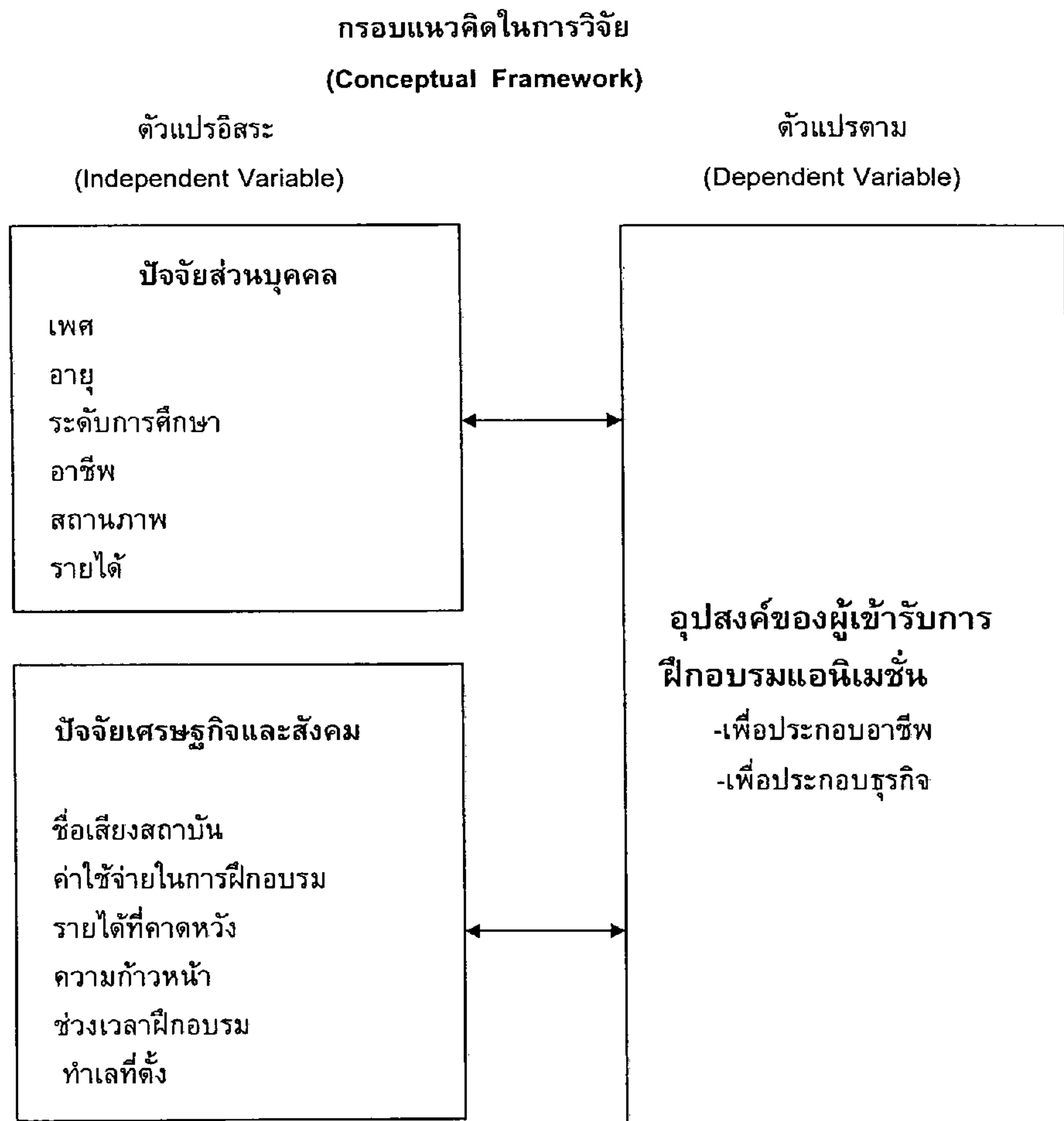
13. ทำเลที่ตั้ง หมายถึง สถานที่ในการฝึกอบรมของสถาบันมีทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางทางรถยนต์ หรือทางรถโดยสาร

14. เพื่อประกอบอาชีพ หมายถึง อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ที่ต้องการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานแอนิเมชัน

15. เพื่อประกอบธุรกิจ หมายถึง อุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ที่ต้องการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปทำธุรกิจแอนิเมชัน

กรอบแนวคิด

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้มีกรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้ รวมทั้งตัวแปรเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และทำเลที่ตั้ง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลมีความแตกต่างกันระหว่างอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับเพื่อประกอบธุรกิจ
2. ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลมีความแตกต่างกันระหว่างอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับเพื่อประกอบธุรกิจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการศึกษาค้นคว้า และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของกันตนาแอนิเมชันสคูล
2. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมแอนิเมชัน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม
4. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทุนมนุษย์
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
6. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ
7. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การศึกษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของกันตนาแอนิเมชันสคูล

บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่ ถนนประชาอุทิศ รัชดาภิเษก บนเนื้อที่ 11 ไร่ มีพนักงานรวม 380 คน ดำเนินการผลิตรายการ โทรทัศน์ทุกรูปแบบ ทั้งวาไรตี้โชว์, ทอล์คโชว์, เกมโชว์ และสารคดี ซึ่งได้ดำเนินธุรกิจบันเทิงในประเทศไทยมากกว่า 50 ปี โดยมีบริษัทในเครือกว่า 10 บริษัทครอบคลุมงานด้านธุรกิจสื่อต่างๆ ล่าสุดได้ขยายมาสู่ธุรกิจ Kantana Edutainment โดยเปิดอบรมวิชาชีพ ด้านศิลปะบันเทิง ภายใต้ชื่อสถาบัน Kantana Broadcasting & Film Academy เริ่มจาก การเปิดโครงการนักร้องคือ กันตนา แอนิเมชัน สคูล เปิดสอนด้านแอนิเมชันสำหรับมืออาชีพเพื่อรองรับกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจทางด้าน Animation เพราะเล็งเห็นว่าในเมืองไทย ผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านนี้ยังมีอยู่ไม่มากนัก ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดเพื่อรองรับความต้องการของอุตสาหกรรมแอนิเมชันที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (กันตนาแอนิเมชัน. 2547 : ออนไลน์)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมแอนิเมชัน

หลักสูตรการเรียนการสอนแอนิเมชัน (ANIMATION) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

1. Introduction (ระดับพื้นฐาน)
2. Intermediate (ระดับกลาง)
3. Advanced (ระดับสูง)

โดยการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรใช้ระยะเวลา 36 ชั่วโมง เฉลี่ยฝึกอบรมสัปดาห์ ละ 3 ชั่วโมง และต่อหลักสูตรใช้เวลา 3 เดือน ซึ่งในแต่ละครั้งที่เปิดการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตร จะกำหนดจำนวนผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมขั้นต่ำไว้ที่ 15 คนเป็นอย่างน้อย เพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ดังนั้นระยะเวลาการเปิด-ปิดรับสมัครในแต่ละรุ่นจะยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ส่วนค่าธรรมเนียมต่อหลักสูตร 15,000 บาทต่อคน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมในระดับพื้นฐานรุ่น 3 ที่ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 มีจำนวน 36 คน และก่อนหน้านี้นี้มีผู้สนใจเข้ามาฝึกอบรมรุ่นแรกมีจำนวน 50 คน เริ่มฝึกอบรมในเดือนพฤศจิกายน 2546 ถึงเดือนมกราคม 2547 รุ่น 2 มีจำนวน 40 คน เริ่มฝึกอบรมในเดือนมีนาคม 2547 ถึงเดือนพฤษภาคม 2547 ในหลักสูตรแอนิเมชันระดับพื้นฐาน

3.แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ความหมายของการฝึกอบรม

วิจิตร อวะกุล (2537 : 30-31) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า หมายถึง การพัฒนาฝึกฝนอบรมบุคคลให้เหมาะกับงาน เปรียบเหมือนการนำไม้ที่ได้จากโรงเลื่อยไม้ ขาไม้ ต้องนำไม้ไปตัดแต่งให้เข้ากับงาน เหมือนกับคนที่สำเร็จการศึกษาควรที่มาฝึกอบรมให้เหมาะกับงาน ก่อนเช่นกัน

ฐิระ ประवालพฤษ (2538 : 3) ได้กล่าวถึง การฝึกอบรม ว่าคือ กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีผลต่อการเสริมสร้างสมรรถภาพของบุคคล และมีผลต่อการปฏิบัติงาน 3 ด้าน คือ 1.ความรู้ความสามารถ 2. ทักษะหรือความชำนาญ 3. เจตคติ คือความรู้สึกที่มีต่องานที่รับผิดชอบและเป็นทัศนคติในทางบวกหรือทางดี

เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ (2531 : 2) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคลเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือความชำนาญการ และทัศนคติอันเหมาะสม จนสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติ เพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ เพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้นทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

เสนาะ ดิยาว (2532 : 152) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมหมายถึงกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้ และมีความชำนาญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง โดยมุ่งให้คนได้รู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไปในทางที่ต้องการ ตามความหมายดังกล่าว การฝึกอบรมเป็นทางทำให้ผู้รับการอบรมได้รับความรู้ใหม่ๆ ได้รับความชำนาญในการปฏิบัติงานมากขึ้นเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา และทัศนคติที่จะปรับปรุงงาน เปลี่ยนแปลงงานให้ดีขึ้นตามแนวทางที่องค์การกำหนด

ชูชัย สมิตธิไกร (2540 : 5) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ อันจะช่วยปรับปรุงให้ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นการฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่จัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้ พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น

ความสำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีความจำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาบุคคล และองค์กร ซึ่งสามารถ สรุปใจความสำคัญได้ดังนี้ (วิไลเลิศ เอียววิมล .2535 : 1-2)

1. การฝึกอบรมทำให้ระบบและวิธีการทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้น ความสนใจของผู้ปฏิบัติงานมากขึ้นและดีขึ้นกว่าเดิม โดยพยายามแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ที่เคยเป็นมา
2. เป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เนื่องจากตามปกติแล้วการ พิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่ง และการโยกย้ายผู้ปฏิบัติงานนั้น ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้วย่อมมี โอกาสได้รับการพิจารณาก่อน
3. การฝึกอบรมช่วยให้สายการบังคับบัญชา การบริหาร การควบคุม การ ติดต่อ การประสานงานเป็นไปอย่างคล่องตัวมากขึ้น ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
4. การฝึกอบรมช่วยแบ่งเบาภาระการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา เนื่องจาก ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมจะรู้และเข้าใจถึงวิธีปฏิบัติงานนั้นๆ ได้เป็น อย่างดี
5. การฝึกอบรมช่วยส่งเสริมจิตใจและศีลธรรมของผู้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้นช่วยลด เรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานให้น้อยลง
6. การฝึกอบรมช่วยลดอัตราอุบัติเหตุ อันเกิดจากการปฏิบัติงานให้น้อยลง เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ เป็นต้น
7. การฝึกอบรมช่วยลดอัตราการขาดงานให้น้อยลง เพราะการขาดงานและการ ลาออกจากงานมักจะเกิดจากความไม่พอใจ หรือไม่สนใจในการทำงาน ของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งการ ฝึกอบรมได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก
8. การฝึกอบรมช่วยลดการทำงานล่วงเวลาให้น้อยลงในส่วนของการงานที่เกิดจาก ความล่าช้าและความเข้าใจในงาน และช่วยแก้ไขงานที่ยุ่งยากด้วย
9. เป็นการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้พร้อมอยู่เสมอที่จะก้าวขึ้นไปรับตำแหน่งใหม่ที่สูง กว่าเดิมหรืองานที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจะไม่รู้สึก ลำบากในการปรับตัวเพราะได้รับความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา

จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมาย สรุปได้ 3 ประการ (วิภาพรรณ กนิษฐนาคะ. 2542 : 5)

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ได้แก่ ความรู้ในงานที่ปฏิบัติ กฎ ระเบียบ นโยบาย องค์การและความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลานั้นๆ
2. เพื่อพัฒนาทักษะ (Skill) เป็นการพัฒนาความชำนาญในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การปฏิบัติงานในหน้าที่ ทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงาน งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude) เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อองค์การหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชางานในหน้าที่ สามารถทำงานด้วยความพอใจ มีความสุขกับการทำงานอันส่งผลถึงประสิทธิภาพของงานและความสัมฤทธิ์ผลขององค์การ หรืออาจสรุปว่าจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม คือ KUSA ได้แก่ Knowledge คือ ความรู้, Understand คือ ความเข้าใจ, Skill คือ ความชำนาญ และ Attitude คือ ทักษะ

ประเภทของการฝึกอบรม

นางลักษณ์ สิบสิบผล (2532:31-33) ได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรมไว้ 3 ประเภท คือ

1. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Pre-Service Training) การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงานมีความหมาย 2 ลักษณะคือ
 - 1.1 การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน หมายถึง การศึกษาอบรมในโรงเรียน มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาชีพ เช่น พยาบาลศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น เป็นการเตรียมบุคคลเหล่านี้ให้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพต่อไป
 - 1.2 การฝึกอบรมบุคคลหลังจากที่ได้ผ่านการคัดเลือกแล้ว เพื่ออบรมบุคคลที่ยังไม่ได้ทำงานให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานในหน้าที่ที่บุคคลนั้นจะต้องปฏิบัติ
2. การฝึกอบรมปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้อนรับหรือแนะนำผู้ที่เข้าทำงานใหม่ให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ โดยทั่วไปขององค์การ นโยบาย ระเบียบวินัย กฎข้อบังคับต่างๆ สิทธิหรือประโยชน์ที่พึงได้รับ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าทำงานใหม่เกิดความประทับใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การ
3. การฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (In-Service Training) เป็นการฝึกอบรมบุคลากรของหน่วยงาน เพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน ซึ่งการฝึกอบรมจะมีลักษณะต่างๆ กัน ดังนี้ (สุเมธ เดียววิศเรศ. 2527 : 128-129)
 - 3.1 การฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะอย่าง (Skill Training) เป็นการฝึกอบรม เพื่อให้บุคลากรมีความคุ้นเคยกับเครื่องมือเครื่องใช้ที่ได้มีการสร้างขึ้นใหม่ให้สามารถใช้ประโยชน์ จากเครื่องมือเหล่านั้นได้มากที่สุด

3.2 การฝึกอบรมโดยทดลองปฏิบัติงานด้วยตนเอง (On-the-Job Training) เป็นการฝึกอบรมด้วยการเรียนรู้ หลักเกณฑ์ และวิธีการทำงานก่อน แล้วจึงเริ่มปฏิบัติงานจริง ๆ การฝึกอบรมประเภทนี้ ได้แก่ การสาธิตให้ดูจากของจริง แล้วให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทดลองทำจนกว่าจะปฏิบัติงานได้

3.3 การฝึกอบรมบุคลากรระดับหัวหน้างาน (Supervisory Training) เป็นการฝึกอบรมหัวหน้างานให้รู้จักพัฒนาการปฏิบัติงานของตนให้ดีขึ้น อบรมให้รู้ถึงหลักการ บริหารงานโดยทั่วๆ ไป เช่น การเป็นผู้นำ การปกครองบังคับบัญชา และมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

3.4 การฝึกอบรมบุคลากรระดับนักบริหาร (Executive Development) เป็นการฝึกอบรมผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับบัญชา หรือนักบริหารระดับสูง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการบริหารงานส่วนใหญ่แล้ว การจัดการฝึกอบรมลักษณะนี้ จะเป็นไปในรูปการสัมมนามากกว่าที่จะมีฝึกอบรมในห้องเรียน

3.5 การฝึกอบรมนอกงาน (Off-the-job Training) เป็นการฝึกอบรมโดยการแนะนำหรือสอนงานทั่วไป โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมละจากงานไปชั่วคราว เพื่อรับการฝึกอบรมอย่างเต็มที่ การฝึกอบรมอาจจัดได้หลายรูปแบบ เช่น การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการการอบรมหลักสูตรระยะสั้น (นงลักษณ์ สีนสืบผล 2532 : 33)

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มทุนในตัวมนุษย์อีกวิธีหนึ่ง ทุนที่เพิ่มขึ้นมาได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude) ซึ่งทุนทั้ง 3 ที่เพิ่มขึ้นในตัวมนุษย์นี้ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งในงานที่ตนปฏิบัติอยู่ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับงานในอนาคต ฉะนั้นการฝึกอบรม (Training) จึงเป็นกิจกรรมหรือเครื่องมืออย่างหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น และผลสัมฤทธิ์ หรือความสำเร็จของการฝึกอบรมที่แท้จริงยังไม่อาจวัดหรือตัดสินได้ในทันทีที่การฝึกอบรมสิ้นสุดลง โดยตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการฝึกอบรมก็คือ ผลจากการปฏิบัติงานของบุคลากรนั่นเอง

4. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทุนมนุษย์

ดิลก ถือกกล้า (2546 : 78-80) ได้กล่าวถึงบทวิจัยของ SHRM Society for Human Resource เป็นบทวิจัยชื่อ Human Capital – The Elusive Asset โดย Leslie A. Weatherly มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างภาพของทุนมนุษย์ให้เชื่อมโยงไปถึงบทบาทของ ทุนมนุษย์ได้อย่างชัดเจนในมุมมองของ Weatherly นิยามว่า ทุนมนุษย์ คือ ภาพรวมทั้งหมดของคุณลักษณะ ประสพการณ์ชีวิต ความรู้การประดิษฐ์ คิดค้น พลังความกระตือรือร้นที่บุคคลได้เลือกที่ลงทุน (Invest) ลงไปในงานที่เขาทำเช่นความรู้เกี่ยวกับงานสมรรถนะ (Competency) เกี่ยวกับงานในทุนมนุษย์ที่เป็นนามธรรม (Intangible Capital)

ปัจจุบันทุนมนุษย์ได้รับความสำคัญเนื่องจากสังคมได้มีการปรับแนวคิดใหม่จากเน้นอุตสาหกรรมที่มีเครื่องจักรเป็นพื้นฐาน ในการสร้างความมั่งคั่งไปเป็นสังคมแห่งความรู้ที่มีทุนมนุษย์เป็นฐานในการสร้างความมั่งคั่งภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นพลวัต (Dynamic) ทำให้เกิดการต่อยอดหรือเปลี่ยนรูปร่างออกไปจากความรู้เดิมเป็นความรู้ใหม่ เกิดเป็นนวัตกรรม

นักวิชาการและนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้เสนอแนวคิดไว้เช่น สมชาติ กิจยรรยง และ อรรถชัย ณะ ตะกั่วทุ่ง (2539 : 3) กล่าวว่า คนเป็นสุดยอดของทรัพย์สินที่ทรงคุณค่านอกเหนือจากเงิน วัสดุ อุปกรณ์ การตลาดและการจัดการที่ดี หากองค์การใดสามารถที่จะพัฒนาคนให้เป็นทรัพย์สินที่ทรงคุณค่าได้ แล้วย่อมที่จะส่งผลให้องค์การนั้นเจริญเติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง

สุมนา จรณะสมบุรณ์ (มมป. : 1) กล่าวว่า องค์การทุก ๆ องค์การจะประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้สร้างผลผลิตและบริการ เป็นผู้นำองค์การไปสู่ความสำเร็จซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุวินัย ภรณวลัย (2540 : 308) กล่าวว่า แรงงานคนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

และแนวคิดของ สม ศุภนคร (2540 : 1) ได้วิเคราะห์สาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) พบว่าได้ปรับแนวคิดการพัฒนาเดิมที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักเปลี่ยนมาเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง โดยวัตถุประสงค์ของการพัฒนาคนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 นั้น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนทุกคนให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และปกครองซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จิระ หงส์ลดาธมภ์ (2538 : 11) กล่าวว่า ทรัพยากรมนุษย์ของไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งมีประมาณ 4-6 ล้านคน ในอนาคตนั้นจะประสบกับปัญหาอย่างมากในการเผชิญหน้ากับโลกาภิวัตน์ ดังนั้นทางคณะกรรมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ จึงได้เสนอกลยุทธ์ด้านแรงงานและทรัพยากรมนุษย์ว่ามีความสำคัญต่อการปรับปรุงความสามารถด้าน การแข่งขันของไทย ทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวโดยมีเป้าหมายสำคัญคือ การพัฒนาแรงงานให้มีทักษะฝีมือเป็นเลิศ และปรับปรุงระดับการศึกษาของประชากรทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในอนาคตด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development)

สอดคล้องกับพระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต. 2539 : 12) กล่าวว่า มนุษย์มิได้เป็นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Human Capital) หรือทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมแต่มนุษย์มีคุณค่าและมีความหมายในตัวเองหลังผ่านกระบวนการศึกษา ฝึกอบรม

พัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ตามแนวทางของหลักไตรสิกขา คือการมีศีล สมาธิ และปัญญา ด้วยการพัฒนากาย จิตใจ และปัญญา

5. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ลีโอนาร์ด แนดเลอร์ (Leonard Nadler 1980: 2-5) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่า คือ การเรียนรู้ประสบการณ์ (Learning Experience) ที่เกิดจากการจัดขึ้นช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดเพื่อฝึกอบรมให้เกิดความเจริญในทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)ทำได้ 3 วิธี ได้แก่ การให้การศึกษา การให้การฝึกอบรม และการพัฒนาแก่ผู้ปฏิบัติงานสอดคล้องกับแนวคิดของกิงพร ทองใบ(2541:88) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะต้องผ่านกระบวนการที่เป็นระบบจากการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนา

นอกจากช่วยให้หน่วยงานองค์การบรรลุเป้าหมายบุคคลนั้นจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถที่ก้าวหน้าต่อไปอีกด้วยตามทฤษฎีของดนัย เทียนพุฒ (2537 : 22) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่าเป็นกระบวนการของกลุ่มกิจกรรมที่ปฏิบัติทำในช่วงเวลาที่กำหนดโดยมีจุดประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างกันกล่าวคือ การศึกษาเน้นตัวบุคคล การฝึกอบรมเน้นทีมงาน และการพัฒนาเน้นที่องค์การ

ซึ่งตามแนวคิดของ เสาวลักษณ์ สิงห์โกวินท์ และกมล อุดุลพันธ์ (2539 : 7-8) ได้กล่าวว่า ระบบการศึกษามุ่งเน้นให้บุคคลมีความรู้ ความชำนาญอย่างกว้างแต่ไม่ได้สอนความชำนาญเฉพาะด้าน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เรียนรู้มีความสามารถ ทักษะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานผ่านกระบวนการพัฒนา ฝึกอบรมเสียก่อน

ขณะเดียวกันนักวิชาการต่างประเทศ ได้กล่าวถึงความหมายของการฝึกอบรมไว้ดังนี้ โธมัส เอฟ.สแตนตัน (Stanton. 1960 : 2) และเซอร์เบอร์ท เจ ชูรเดน อาร์เธอร์ ดับเบิลยู. เซอร์แมน (Chruden and Sherman. 1968 : 10-11) กล่าวว่า การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หมายถึง ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตลอดจนทัศนคติของมนุษย์ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับแนวคิดของ วิลเบียม จี. เทอร์ปี (Torpey. 1959 : 154) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น เป็นกระบวนการในการพัฒนาทักษะ นิสัย ความรู้ และท่าทีของพนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับตำแหน่งในอนาคต

6. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ

ธรรมชาติของมนุษย์มักพบว่ามีเหมือนและแตกต่างกัน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือ ความต้องการที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความประพฤติและการแสดงออกต่อ

สิ่งเร้าแตกต่างกันด้วย ซึ่งในการศึกษาความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไปใช้แนวทางของมาสโลว์ (Maslow) เป็นพื้นฐานในการศึกษา อับราฮัม เอส มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้แบ่งและจัดลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น โดยเรียงลำดับความสำคัญหรือความจำเป็นสูงสุดไปจนถึงความจำเป็นขั้นรองลงไป

สรุป จากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ทำให้ได้แนวคิดว่า

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดขึ้นแก่ร่างกาย หรือให้ความปลอดภัยจากการถูกข่มขู่ บังคับและมีความมั่นคงในชีวิต
3. ความต้องการทางสังคมและความรัก (Love and Belongingness Needs) เป็นความต้องการยอมรับของผู้อื่น และมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (The Esteem Needs) เป็นความต้องการที่อยากให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญ และความต้องการในการตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง หรือความก้าวหน้าทางด้านสถานภาพ เช่น อำนาจ ชื่อเสียง การยกย่อง เป็นต้น
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (The Need For Self-Actualization) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของมนุษย์ นั่นคือ ความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้ (Kotler. 1997 : 185 อ้างอิงใน ดร.เสรี วงษ์มณฑา. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค : 2542 : 49-52)

7. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ความหมายของเศรษฐศาสตร์การศึกษา

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 2) ได้ให้ความหมายเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์แขนงหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดไปผลิตสินค้า และบริการทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพสูงขึ้นทั้งด้านความรู้ ความสามารถ สติปัญญา อารมณ์และอื่นๆ แล้ว เผยแพร่ไปยังประชาชนในสังคมให้มีประสิทธิภาพทั่วถึง

คอห์นและเกส (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2540 : 3 ; อ้างอิงจาก Cohn and Geske. 1990 : 2) ให้คำจำกัดความของเศรษฐศาสตร์การศึกษาว่า เป็นการศึกษาถึงเรื่องมนุษย์และสังคมที่จะเลือกใช้ทรัพยากรที่มีค่าหายากไป ใช้ในการผลิต ผ่านการฝึกอบรมต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความชำนาญ จิตใจ อุปนิสัย และบุคลิกภาพโดยความชำนาญ และสิ่งที่ได้รับมาจากการฝึกอบรมและการศึกษานั้น ไปยังบุคคล ในสังคมปัจจุบัน และอนาคต

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปสงค์ของการศึกษา หมายถึงความต้องการของผู้เรียนที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือ ความต้องการของสังคมที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามเป้าหมายที่วางไว้ เมื่ออุปสงค์ของการศึกษาเป็นความต้องการของบุคคลและสังคมที่หวังจะเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่างๆ เพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป คือสิ่งจูงใจ หรือปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของการศึกษา แต่สิ่งจูงใจอีกประการ คือ ความอยากรู้ (Curiosity) เป็นการศึกษาหรือเรียนเพื่อสนองความอยากรู้ ฉะนั้นอุปสงค์ของการศึกษาจึงแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการลงทุน (Investment) เพื่อผลิตประชากรที่เรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital)
2. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการบริโภค (Consumption) เพื่อสนองความอยากรู้ ฉะนั้นการศึกษาจึงเหมือนกับสินค้าเพื่อการบริโภค (Consumption Goods)

สาเหตุที่เกิดอุปสงค์ของการศึกษา (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 2-3)

1. เพื่อจะได้มีความรู้ และความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพราะการศึกษาจะทำให้มีงานทำตามที่เราเรียนมา ยิ่งเรียนมากรายได้จะเพิ่มตาม
2. ร่วมกิจกรรมทางสังคม การเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีเวลาและเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นกลาง จึงทำให้มีโอกาสทำกิจกรรมทางสังคม หรือเข้ากิจกรรมทางสังคม ทั้งภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาเป็นการฝึกประสบการณ์ทั้งด้านความเป็นคนเก่งและเป็นคนดี เพื่อสร้างประชาสังคม
3. ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สถานศึกษามีภาระฝึกฝนประสบการณ์วิชาชีพให้กับผู้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมและความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มผลผลิตทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
4. ความเป็นสากล ทั้งทางด้านเครือข่ายของความรู้ (Knowledge Networks) และเครือข่ายของอาชีพ (Occupation Networks) การศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการและความร่วมมือในส่วนนี้ได้
5. การยอมรับของสังคม ก่อให้เกิดความต้องการการศึกษาในสาขาที่ได้รับความนิยมตามค่านิยม และรายได้ในบางอาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร เพื่อให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม
6. เตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7. สร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
8. เตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานทางสังคม (Social Infrastructure)
9. สร้างช่องทางโอกาส (Opportunity) แก่ผู้ที่มีการศึกษา

10. การศึกษาส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตไม่ว่าจะ มองแรงงานในฐานะปัจจัยในการผลิต หรือ ผู้ที่มีทักษะในการผลิต หรือทั้งสองอย่าง ซึ่งพิจารณาได้จากสมการดังนี้

$$\text{การเพิ่มผลผลิต} = \frac{\text{ผลผลิต}}{\text{ปัจจัยการผลิต}}$$

และการเพิ่มผลผลิตที่เป็นผลมาจากการศึกษาจะปรากฏในกรณีต่อไปนี้

- 1 . ผลผลิตเพิ่ม โดยปัจจัยการผลิตเท่าเดิม
- 2 . ผลผลิตเพิ่ม โดยปัจจัยการผลิตลดลง
- 3 . ผลผลิตเท่าเดิม โดยปัจจัยการผลิตลดลง
- 4 . ผลผลิตเพิ่มมากกว่า การเพิ่มของปัจจัยการผลิต
- 5 . ผลผลิตลดลง แต่ปัจจัยการผลิตลดมากกว่า

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดอุปสงค์ทางการศึกษานั้น มาจากความต้องการของบุคคล (Individual Demand) และความต้องการของสังคม (Social Demand) หมายความว่าปริมาณหรือจำนวนความต้องการที่เข้ารับการศึกษา หรืออุปสงค์ของการศึกษาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่มีทั้งวัดปริมาณได้ และบอกระดับความต้องการได้ (Quantity and Quality)

นวลทิพย์ ควกุล (2527 : 36-38) ได้กล่าวว่า ข้อสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่า มนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีเหตุผล (Rational Person) ฉะนั้นการกระทำทุกอย่างจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง ในทางการศึกษาก็เช่นเดียวกันบุคคล หรือเอกชน แต่ละคนจะทำการศึกษาไปจนถึงจุดที่อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาเท่ากับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงความต้องการการศึกษาจะต่ำ แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการศึกษาสูงขึ้น การพิจารณาอุปสงค์ที่มีต่อการศึกษาของแต่ละคนจะพิจารณา 1. ผลตอบแทนของการศึกษา และ 2. อัตราดอกเบี้ย ที่สะท้อนถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสของการนำเงินไปลงทุนทำการศึกษา

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 158-160) ได้อธิบายถึง อุปสงค์สำหรับการบริการการศึกษา (Demand for Education Service) ของบุคคลจะมีลักษณะต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป ด้วยเหตุผล 5 ประการ ได้แก่

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่สร้างเฉพาะความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังปีนการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคต อาจกล่าวได้ว่า อุปสงค์การศึกษาจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนแฝงอยู่ด้วย

2. การศึกษาแม้จะเป็นสินค้าบริโภค (Consumer Goods) แต่มีความแตกต่างจากสินค้าชนิดอื่นคือจะไม่หมดสิ้นไปเมื่อได้รับการบริโภค ตรงกันข้ามยังมีการบริโภคก็ยังทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น

3. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่อาจจะนับมาเป็นปริมาณ ได้นั่นเองเหมือนสินค้าชนิดอื่น ตัวอย่าง สถาบันเทคโนโลยีแห่งหนึ่งกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนไว้ 3,000 บาท/เทอม ปรากฏว่ามีผู้สมัครเข้าเรียนสาขาช่างยนต์จำนวน 358 คน จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้นนี้จะแทนอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาช่างยนต์ ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งนั้น ถ้าสถาบันดังกล่าวลดอัตราค่าเล่าเรียนลง อุปสงค์จะเพิ่มขึ้น ตรงข้ามถ้าเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนมากขึ้นอุปสงค์ก็จะลดลงเป็นต้น

4. ในการบริโภคสินค้าและบริการทั่วไป ผู้บริโภคจะเป็นผู้ตัดสินใจเองแต่สำหรับสินค้าทางการศึกษาผู้บริโภคส่วนใหญ่คือนักเรียน ไม่ค่อยมีอิสระในการตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวมากนักโดยเฉพาะในเรื่องการเลือกสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาที่จะเรียน บิดา-มารดา ครู ผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องมักจะทำหน้าที่แทนเป็นส่วนใหญ่

5. ตามปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการทั่วไปของบุคคลมักจะเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในเมื่อได้รับสินค้ามาบริโภคแล้ว อุปสงค์นั้นจะหมดสิ้นไป

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยที่ศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องและใกล้เคียงที่มีลักษณะเป็นการเรียนในหลักสูตรระยะสั้นคล้ายกับการฝึกอบรม มานำเสนอโดยแบ่งผลข้อมูลการวิจัยออกเป็นแต่ละด้าน เริ่มจากปัจจัยส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนตัวเฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีทั้งเหมือนและแตกต่างกันในการวิจัยครั้งนี้ ตามตัวแปรต่อไปนี้

เพศ

สุนทร เกิดสุข (2543 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านสังคม และอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพิน เปรมศรี (2536 : 323) ได้ศึกษา สาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพโดยส่วนรวม และรายด้าน คือ ด้านส่วนตัวและด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 84) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษา โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3) แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ 5) แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าในด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นและด้านการหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นันทชัย แสงเกตุwanaวิจิตร (2547:59) ได้ศึกษาเหตุผลในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการประกอบอาหารไทย:กรณีศึกษาของสถาบันฝึกอบรมในอุตสาหกรรมบริการโรงแรม พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการประกอบอาหารไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพศที่แตกต่างกันของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรเพศเข้ามาศึกษา

อายุ

สุนทร เกิดสุข (2543 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านส่วนตัวและด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพิน เปรมศรี (2536 : 325) ได้ศึกษา สาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพโดยส่วนรวมและรายด้าน คือ ด้านส่วนตัว และด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 84) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษา โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3) แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ 5) แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และ 18-35 ปี มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น

เสวกา สมจิต (2540 : 66) ได้ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนผู้ใหญ่พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวัง) พบว่า อายุของนักศึกษา กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเหตุผล 2 ข้อ คือ 1. สามารถหารายได้ขณะกำลังเรียนได้ 2. ครอบครัวยากหรือสังคมรอบข้างต้องการให้เรียนจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในด้านต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรอายุมาศึกษาเพื่อหาข้อสรุป

ระดับการศึกษา

สุนทร เกิดสุข (2543 : 74) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนโดยรวมทั้งสามด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสังคมและด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพิน เปรมศรี (2536 : 325) ได้ศึกษา สาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพโดยส่วนรวม และรายด้าน คือ ด้านส่วนตัว และด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพทั้งชั้นประถมศึกษาหรือเทียบเท่าและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพทั้งโดยส่วนรวมและรายได้สูงกว่านักศึกษาวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ระดับ .05)

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 325) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3) แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ 5) แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประกอบอาชีพ

เสวกา สมจิต (2540 : 66) ได้ศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนผู้ใหญ่พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวัง) พบว่า ระดับการศึกษาของนักศึกษา กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผล 3 ข้อ

คือ 1. ต้องการรับประกาศนียบัตร 2. ต้องการเพื่อนใหม่ 3. ไม่สามารถเข้าเรียนต่อที่อื่นได้ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมเพราะบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันย่อมมีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองแตกต่างกัน

อาชีพ

พงษ์ศักดิ์ ไชยประสิทธิ์ (2535 : 44) ได้ศึกษา ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานอกระบบ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 49.29 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.36 ผู้ที่มีอาชีพรับราชการและค้าขายมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ส่วนอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 3.21 เนื่องจากวิชาสอนตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีเป็นวิชาชีพที่ผู้เรียนจบหลักสูตรนี้แล้วสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ดังนั้นผู้เรียนตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีเกือบครึ่งจึงเป็นกลุ่มที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างนั้นอาจเป็นเพราะผู้เรียนเห็นว่าอาชีพที่เกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าน่าจะมีรายได้สูงกว่างานที่ตนเองทำอยู่ สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีอาชีพรับราชการและค้าขายมีจำนวนน้อย คงเนื่องมาจากเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและมีรายได้แน่นอนและมีสวัสดิการ สำหรับผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวนน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากอาชีพเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครมีน้อย โรงเรียนที่ทำการวิจัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงมีผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมาเรียนน้อย

สุนทร เกิดสุข (2543 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนโดยรวมทั้งสามด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนด้านส่วนตัวและด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพิน เปรมศรี (2536 : 328) ได้ศึกษา สาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดชลบุรี พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นที่มีต่างกันมีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพโดยส่วนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาวิชาชีพที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพรับจ้าง อาชีพทำธุรกิจส่วนตัวมีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพ สูงกว่า นักศึกษาวิชาชีพ ที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า การศึกษาวิชาชีพ ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพ ที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกันมีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาชีพรับจ้าง

อาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและอาชีพเกษตร มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 84) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษา โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3) แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงหนี้จากสภาพที่เป็นอยู่ 5) แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ประกอบอาชีพวิชาชีพ มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างจากอาชีพนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน

เสวภา สมจิต (2540 : 66) ได้ศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนผู้ใหญ่พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวัง) พบว่า อาชีพของนักศึกษา กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า อาชีพเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการศึกษาแตกต่างกัน

สถานภาพ

อัจฉรา กัลยาณชาติ (2524 : 54) ได้ศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพฯ ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 ปีการศึกษา 2523 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด

อมรรวรรณ จามน้อยพรหม (2520 : 59) ได้ศึกษาเกี่ยวกับมูลเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งเข้ามาศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 4 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สกลนคร ในปีการศึกษา 2520 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สถานภาพสมรสเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรสถานภาพสมรสนี้มาศึกษา

รายได้

อัจฉรา กัลยาณชาติ (2525 : 98) ได้ศึกษาถึงสาเหตุจูงใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญระดับ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2523 และพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 1,000-5,000 บาทต่อเดือน

วรรณนพ ทองบรรจบ (2539 : 86) ได้ศึกษาความต้องการการบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนแตกต่างกัน

โดยกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้น้อยมีส่วนสัมพันธ์กับระดับการศึกษาต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้มากสรุป จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาต่อ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรรายได้มาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ชื่อเสียงสถาบัน

เฉลิมศักดิ์ มังกรานนท์ชัย (2534 : 50-55) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเรียน วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 409 คน ผลการวิจัยพบว่า ความ มีเกียรติยศชื่อเสียงที่มีต่อมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสูงในอันดับมาก สรุป จากผลการวิจัยดังกล่าว เกียรติยศชื่อเสียงที่มีต่อสถาบันเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม ผู้วิจัยจึง นำตัวแปรนี้มาศึกษาในการวิจัย

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

ณัฐจริยา แสงสว่าง (2533:65-69) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ในเขตภาค กลาง พบว่าปัจจัยที่ประชาชนเลือกศึกษา คือ ใช้เงินทุนในการศึกษาน้อย ได้รับการแจกอุปกรณ์จาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนสรุป ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การ เข้ารับการฝึกอบรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรค่าใช้จ่ายมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ด้วย

รายได้ที่คาดหวัง

วิลาวัลย์ รัตนเศรษฐากุล และคณะ (2530 : 188) เกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนและ การศึกษาต่อเนื่องในชุมชนชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เหตุผลจูงใจที่ทำให้ประชาชนใน ชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ารับการเรียน เพื่อต้องการเพิ่มรายได้ของตนเองสรุป รายได้ที่ คาดหวังเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรม

ความก้าวหน้า

ทรงวุฒิ วัฒนเขจร (2533 : 68) ได้สรุปว่าองค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียน คือการ มองเห็นความก้าวหน้าในอาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาต้องการมีอาชีพที่มั่นคง ก้าวหน้า และมี โอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ สอดคล้องกับผลการศึกษาของปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ศึกษาถึงเหตุที่ผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อว่า เหตุหนึ่งก็คือการจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุผลชัดเจนที่สุด เพราะ ต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง สรุป จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความก้าวหน้า เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ อุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรม

ช่วงเวลาฝึกอบรม

จามีกร นิภากุล (2540:113-114) กล่าวถึงข้อมูลปัจจัยพื้นฐานในการเลือกเทคนิคการฝึกอบรม สามารถจำแนกได้ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม บุคคลที่ฝึกอบรม เนื้อหาหลักสูตร รวมทั้งเวลา สถานที่ในการฝึกอบรมที่เหมาะสมมีผลต่อความต้องการฝึกอบรม

บุญเหลือ กองทอง (2533:142) ได้ศึกษาความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานของบุคลากรในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 10 และ 11 พบว่า ครูต้องการได้รับความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานที่ต้องรับผิดชอบอยู่ในระดับมากทุกด้าน รวมทั้งการอบรมความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นระยะเวลาสั้นๆ ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าโปรแกรมการ จัดควรเป็นโปรแกรมสั้นๆ เฉพาะวันหยุด 1-2 วัน โดยจัดเป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากเอกสารข้างต้น พบว่า ช่วงเวลาในการฝึกอบรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการฝึกอบรมและน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรม

ทำเลที่ตั้ง

ศาริณี ดันประยูร (2545 : 85) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมระดับปริญญาตรี ของนักเรียนมัธยมปลายหรือเทียบเท่าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จะเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก ปัจจัยที่ทำให้เลือกเรียน คือ ใกล้บ้าน หรือสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้ภูมิลำเนาของผู้เรียนและเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง

สุภาพร พิตาลยบุตร และ ยงยุทธ เกษสาคร (2544 : 118) ในการจัดการฝึกอบรม นอกจากต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์เนื้อหา หลักสูตรและโครงการแล้ว องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สถานที่ฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม หมายถึง แหล่งที่จะใช้สำหรับผู้เข้าอบรม ไปร่วมกันศึกษาหาความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สถานที่ฝึกอบรม นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแล้วยังมีผลต่อผู้เข้ารับการอบรมอีกด้วย จากเอกสารข้างต้น พบว่า ทำเลที่ตั้งในการจัดการฝึกอบรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการฝึกอบรมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชัน สกูล โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกูล หลักสูตรหลักสูตรแอนิเมชัน (ANIMATION) ระดับพื้นฐาน(Introduction)ที่ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรม 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นรุ่นที่ 3 ของการฝึกอบรมแอนิเมชันมีจำนวน 36 คน ก่อนเปิดการฝึกอบรมในระดับกลาง(Intermediate) และระดับสูง(Advanced)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์ใช้เป็นลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) เป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ และอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจ มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบโดยวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้ารับการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ประกอบด้วย ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และ ทำเลที่ตั้ง ซึ่งมีลักษณะการวัดข้อมูลเรียงอันดับ (Ordinal Scale) โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินคำตอบ (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Five Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสัมพันธ์ 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมมาก

3 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมน้อย

1 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลและแปลความหมายค่าคะแนนดังนี้(วิรัช วรรณรัตน์,2535:18)

$$\text{ความกว้างของอัตราภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

1.00-1.80 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันน้อยที่สุด

1.81-2.60 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันน้อย

2.61-3.40 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันปานกลาง

3.41-4.20 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมาก

4.21-5.00 หมายถึง ระดับความสำคัญของอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้แสดงข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ซึ่งมีลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1.ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.รวบรวมเนื้อหาและสาระต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารงานวิจัยและตำราต่าง ๆ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

3. สร้างแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชันสกุล

ตอนที่ 2 ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชัน สกุล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชันสกุล

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับปรับปรุงให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ที่คำนวณได้มีค่าในแต่ละข้อเท่ากับ 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงก่อนนำไปทดลอง

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชัน สกุลรุ่นแรกจำนวน 10 ชุดเพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.85$

7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงต่อผู้บริหารก้นดนาแอนิเมชัน สกุลเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้ลงทะเบียนเรียน

2. ขอความร่วมมือจากผู้ลงทะเบียนเรียนแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชันสกุลในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลที่ก้นดนา แอนิเมชัน สกุล

4. รวบรวมข้อมูลและจัดระบบข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้ว

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for Social Sciences 11.0 for Windows) และใช้สถิติดังต่อไปนี้

4.1 สถิติที่ใช้วัดความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเรื่องนั้นๆ (Subject Matter Specialist) โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตัดสิน

พิจารณาว่าเครื่องมือนั้นมีความเที่ยงตรงหรือไม่ ซึ่งสามารถหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (อรพินทร์ ชูชม. 2529 : 102-104) ได้ดังนี้

การใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นและลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาลงความเห็น โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของเนื้อหาหรือลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของเนื้อหาหรือลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนของเนื้อหาหรือลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น (อรพินทร์ ชูชม. 2529 : 102-104)

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อกำหนดให้

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามนั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ลงมา ข้อคำถามนั้นจะต้องถูกตัดทิ้งไปหรือปรับปรุงแก้ไขให้ค่าดีขึ้น เพื่อที่จะได้เป็นตัวแทนของลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543 : 168)

$$\text{โดยใช้สูตร } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด
 Σ แทน ผลรวมคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

4.3 สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากรตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อยละ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 83)

$$\text{โดยใช้สูตร ค่าร้อยละ (\%)} = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ % แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่หรือจำนวน
 n แทน จำนวนประชากร

4.4 สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณธนา แอนิเมชัน สกูล โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) ทดสอบความเป็นอิสระ (The χ^2 - test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 219)

$$\text{โดยใช้สูตร } \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไค-สแควร์
 O แทน ความถี่ที่สังเกตได้
 E แทน ความถี่ที่คาดหวัง
 R แทน จำนวนแถว
 C แทน จำนวนหลัก

บทที่4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน การศึกษา กันตนาแอนิเมชัน สกูล โดยผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- χ^2 = ค่าไค-สแควร์
- $*$ = ค่าทางสถิติที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- $**$ = ค่าทางสถิติที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกูล หลักสูตรหลักสูตรแอนิเมชัน (ANIMATION) ระดับพื้นฐาน(Introduction)ที่ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรม 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นรุ่นที่ 3 ของการฝึกอบรมแอนิเมชันมีจำนวน 36 คน ก่อนที่จะเปิดการฝึกอบรมในระดับกลาง(Intermediate) และระดับสูง(Advanced)ต่อไป สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกูล
- ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกูล
- ตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมายซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้มาสรุป อภิปรายผล และวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	7	19.4
ชาย	29	80.6
รวม	36	100
อายุ		
15-21 ปี	6	16.7
22-30 ปี	20	55.6
31-40 ปี	10	27.8
รวม	36	100
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	13.9
ปริญญาตรี	29	80.6
สูงกว่าปริญญาตรี	2	5.6
รวม	36	100
อาชีพ		
นิสิต, นักศึกษา	5	13.9
รับราชการ	2	5.6
พนักงานบริษัท	27	75.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2	5.6
รวม	36	100
สถานภาพ		
โสด	30	83.3
แต่งงาน	6	16.7
รวม	36	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	8	22.2
10,001-20,000 บาทต่อเดือน	20	55.6
20,001-30,000 บาทต่อเดือน	6	16.7
30,001-50,000 บาทต่อเดือน	2	5.6
รวม	36	100

จากตาราง 1 แสดงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันจำนวน 36 คนได้ดังนี้

1. เพศ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูล เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 80.6 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 19.4

2. อายุ จากการศึกษาข้อมูลอายุของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล ช่วงอายุระหว่าง 22-30 ปีมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.8 ช่วงอายุระหว่าง 15-21 ปีคิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูลมีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 80.6 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.9 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.6

4. อาชีพ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาเป็นนักเรียนนิสิตนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 13.9 ประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 5.6 และรับราชการร้อยละ 5.6

5. สถานภาพ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล สถานภาพโสดมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาคือสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 16.7

6. รายได้ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล มีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 บาทมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา

มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 22.2 มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรายได้เดือนละ 30,001-50,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 5.6

ตาราง 2 แสดงอุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชันของกลุ่มเป้าหมาย

อุปสงค์การฝึกอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อประกอบธุรกิจ	9	25.0
เพื่อประกอบอาชีพ	27	75.0
รวม	36	100

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ส่วนอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจมีสัดส่วนร้อยละ 25

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชื่อเสียงสถาบัน		
<u>ความเชื่อถือของสถาบัน</u>		
น้อย	5	13.9
ปานกลาง	7	19.4
มาก	12	33.3
มากที่สุด	12	33.3
รวม	36	100
<u>ความเชี่ยวชาญของสถาบัน</u>		
น้อยที่สุด	5	13.9
น้อย	6	16.7
มาก	10	27.8
มากที่สุด	15	41.7
รวม	36	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		
<u>ค่าใช้จ่ายเทียบกับรายได้</u>		
น้อยที่สุด	11	30.6
น้อย	9	25.0
มาก	11	30.6
มากที่สุด	5	13.9
รวม	36	100
<u>ค่าใช้จ่ายเทียบกับผลตอบแทน</u>		
ปานกลาง	10	27.8
มาก	11	30.6
มากที่สุด	15	41.7
รวม	36	100
รายได้ที่คาดหวัง		
<u>ที่ทำงานเดิม</u>		
น้อยที่สุด	6	16.7
น้อย	11	36.6
ปานกลาง	8	22.2
มาก	11	36.6
รวม	36	100
<u>ที่ทำงานใหม่</u>		
น้อยที่สุด	2	5.6
น้อย	5	13.9
ปานกลาง	9	19.4
มาก	16	44.4
มากที่สุด	6	16.7
รวม	36	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>รายได้ที่คาดหวัง</u>		
<u>งานพิเศษ</u>		
น้อยที่สุด	3	8.3
น้อย	15	41.7
มาก	10	27.8
มากที่สุด	18	22.2
รวม	36	100
<u>ความก้าวหน้า</u>		
<u>โอกาสเลื่อนตำแหน่ง</u>		
น้อยที่สุด	9	25.0
น้อย	3	8.3
ปานกลาง	9	25.0
มาก	12	33.3
มากที่สุด	3	8.3
รวม	36	100
<u>โอกาสเปลี่ยนงาน</u>		
น้อย	7	19.4
ปานกลาง	12	33.3
มาก	8	22.2
มากที่สุด	9	25.0
รวม	36	100
<u>โอกาสสร้างชื่อเสียง</u>		
น้อยที่สุด	6	16.7
น้อย	6	16.7
ปานกลาง	13	36.1
มาก	5	13.9
มากที่สุด	6	16.7
รวม	36	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาฝึกอบรม		
น้อย	5	13.9
ปานกลาง	10	27.8
มาก	14	38.9
มากที่สุด	7	19.4
รวม	36	100
ทำเลที่ตั้งสถาบัน		
<u>สะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์</u>		
น้อย	3	8.3
ปานกลาง	4	11.1
มาก	23	63.9
มากที่สุด	6	16.7
รวม	36	100
<u>สะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสาร</u>		
น้อยที่สุด	4	11.1
น้อย	3	8.3
มาก	23	63.9
มากที่สุด	6	16.7
รวม	36	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชัน จำนวน 36 คน สรุปได้ดังนี้

ชื่อเสียงสถาบัน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันในการฝึกอบรมแอนิเมชันที่มีสัดส่วนอุปสงค์ สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดและมากคิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน รองลงมาคือระดับปานกลางคิดเป็น ร้อยละ 19.4 และระดับน้อย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9 ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันในการ ผลิตบุคลากรแอนิเมชันที่มีสัดส่วนอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.7 ระดับมากร้อยละ 27.8 ระดับน้อย 16.7 และระดับน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับรายได้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมีระดับอุปสงค์ระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.6 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 30.6 รองมาอุปสงค์ระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 25.0 และ ระดับมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9 ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับผลตอบแทนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับหลังการฝึกอบรมที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาอยู่ระดับมากร้อยละ 30.6 และระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 27.8

รายได้ที่คาดหวัง ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณตนาแอนิเมชันจากที่ทำงานเดิมมีอุปสงค์อยู่ในระดับมากและระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 30.6 เท่ากัน รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 22.2 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 16.7 ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณตนาแอนิเมชันจากที่ทำงานใหม่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 44.4 ระดับปานกลาง 19.4 ระดับมากที่สุดร้อยละ 16.7 ระดับน้อย 13.9 ระดับน้อยที่สุด 5.6 ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณตนาแอนิเมชันจากงานพิเศษ ที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.7 ระดับมากร้อยละ 27.8 ระดับมากที่สุดร้อยละ 22.2 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 8.3

ความก้าวหน้า ด้านโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน อันดับสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 33.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางและน้อยที่สุดมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 25.0 ระดับมากที่สุดและน้อยมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 8.3 ด้านโอกาสที่จะได้เปลี่ยนอาชีพภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในระดับปานกลางมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 33.3 ระดับมากที่สุดร้อยละ 25.0 ระดับมากร้อยละ 22.2 และระดับน้อยร้อยละ 19.4 ด้านโอกาสที่จะได้สร้างชื่อเสียงภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.1 ระดับมากที่สุดน้อยที่สุดและน้อยมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 16.7 และระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.9

ช่วงเวลาฝึกอบรมระหว่างวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 17.00-21.00 น. มีระดับอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 38.9 ระดับปานกลางมีสัดส่วนร้อยละ 27.8 ระดับมากที่สุดร้อยละ 19.4 และระดับน้อยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.9

ทำเลที่ตั้งสถาบัน ด้านความสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลมีระดับอุปสงค์อยู่ในระดับมากร้อยละ 63.9 ระดับมากที่สุดร้อยละ 16.7 ระดับปานกลางร้อยละ 11.1 และระดับน้อยร้อยละ 8.3 ด้านความสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะมีอุปสงค์อยู่ในระดับมากมีสัดส่วนร้อยละ 63.9 ระดับมากที่สุดร้อยละ 16.7 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 11.1 และระดับน้อยร้อยละ 8.3

ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสคูลเพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับเพื่อประกอบธุรกิจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสคูล เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับเพื่อประกอบธุรกิจที่นำมาเป็นข้อมูลในการสรุปและอภิปรายผลการวิจัยดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ							0.466
ชาย	21	72.4	8	27.6	29	100	
หญิง	6	85.7	1	14.3	7	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

จากตารางที่4เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสคูลแยกตามเพศพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า0.532และมีค่าsig=0.466 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสคูลนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจของเพศชายกับเพศหญิงพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
อายุ							0.010*
15-21 ปี	5	83.3	1	16.7	6	100	
22-30 ปี	18	90.0	2	10.0	20	100	
31-40 ปี	4	40.0	6	60.0	10	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันแยกตามอายุพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.156 และมีค่า sig = 0.010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามช่วงอายุพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันตามช่วงอายุ โดยช่วงอายุ 15-21 ปี และช่วงอายุ 22-30 ปี มีสัดส่วนอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพสูง ขณะที่ช่วงอายุ 31-40 ปี มีสัดส่วนเพื่อประกอบธุรกิจสูง

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ระดับการศึกษา							0.042*
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	80	1	20.0	5	100	
ปริญญาตรี	23	79.3	6	20.7	29	100	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	2	100	2	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันแยกตามการศึกษา พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.354 และมีค่า sig=0.042 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2=0.05$) แสดงว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันส쿨เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามระดับการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันตามระดับการศึกษา โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี มีสัดส่วนอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพสูง ขณะที่ผู้ที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีสัดส่วนเพื่อประกอบธุรกิจสูง

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
อาชีพ							0.077
นักศึกษา	4	80.0	1	20.0	5	100	
รับราชการ	2	100	-	-	2	100	
พนักงานบริษัท	21	77.8	6	22.2	27	100	
เจ้าของกิจการ	-	-	2	100	2	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุลแยกตามอาชีพพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.844 และมีค่า sig=0.077 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามอาชีพพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งกลุ่มนักศึกษา ราชการ พนักงานบริษัท และเจ้าของกิจการ

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ด้านสถานภาพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
สถานภาพ							0.121
โสด	24	80.0	6	20.0	30	100	
สมรส	3	50.0	3	50.0	6	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกุลแยกตามสถานภาพ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.400 และมีค่า sig=0.121 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่า สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกุล ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจของสถานภาพโสดกับสถานภาพสมรสพบว่า มีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
รายได้							0.002**
ต่ำกว่า 10,000 บ/ด	7	87.5	1	12.5	8	100	
10,001-20,000 บ/ด	18	90.0	2	10.0	20	100	
20,001-30,000 บ/ด	2	33.3	4	66.7	6	100	
30,001-50,000 บ/ด	-	-	2	100	2	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกูลแยกตามรายได้พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.622 และมีค่า sig = 0.002 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2 = 0.01$) แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกูล เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามระดับรายได้พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน และ ผู้ที่มีระดับรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือนส่วนใหญ่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพสูง ขณะที่ผู้ที่มีระดับรายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือนมีสัดส่วนเพื่อประกอบธุรกิจเป็นหลัก

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ความเชื่อถือ							0.009**
น้อย	5	100	-	-	5	100	
ปานกลาง	7	100	-	-	7	100	
มาก	10	83.3	2	16.7	12	100	
มากที่สุด	5	41.7	7	58.3	12	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ชื่อเสียงสถาบันด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสกูลแยกตามระดับอุปสงค์พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.556 และมีค่า sig = 0.009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2 = 0.01$) แสดงว่าชื่อเสียงสถาบัน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกูลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามระดับความน่าเชื่อถือพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับความน่าเชื่อถือหลายระดับ ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจมีระดับความน่าเชื่อถือส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและมากเป็นหลัก

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเชี่ยวชาญกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ความเชี่ยวชาญ							0.015*
น้อยที่สุด	5	45.50	6	54.5	11	100	
น้อย	6	66.7	3	33.3	9	100	
มาก	4	100	-	-	11	100	
มากที่สุด	12	100	-	-	5	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ชื่อเสียงสถาบัน ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน แยกตามระดับอุปสงค์ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.400 และมีค่า sig = 0.015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่า ชื่อเสียงสถาบันด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสูง เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามระดับความเชี่ยวชาญพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับความเชี่ยวชาญหลายระดับ ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจมีระดับความเชี่ยวชาญส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยที่สุดและน้อย

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเทียบรายได้กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ค่าใช้จ่าย,รายได้							0.013*
น้อยที่สุด	5	45.5	6	54.5	11	100	
น้อย	6	66.7	3	33.3	9	100	
มาก	11	100	-	-	11	100	
มากที่สุด	5	100	-	-	5	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเทียบกับรายได้กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณ ได้มีค่า 10.788 และมีค่า sig = 0.013 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่าค่าใช้จ่ายเทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเทียบกับรายได้พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันโดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับที่หลากหลาย ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยที่สุดและน้อย

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเทียบผลตอบแทนกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ค่าใช้จ่าย,ผลตอบแทน							0.025*
ปานกลาง	10	100	-	-	10	100	
มาก	9	81.8	2	18.2	11	100	
มากที่สุด	8	53.3	7	46.7	15	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเทียบกับผลตอบแทนหลังฝึกอบรมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน แยกตามระดับอุปสงค์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.362 และมีค่า sig = 0.025 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่าค่าใช้จ่ายเทียบกับผลตอบแทนหลังการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเทียบกับผลตอบแทนพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันโดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับปานกลางจนถึงมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่ทำงานเดิมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ที่ทำงานเดิม							0.000**
น้อยที่สุด	6	100	-	-	6	100	
น้อย	3	27.3	8	72.7	11	100	
ปานกลาง	7	87.5	1	12.5	8	100	
มาก	11	100	-	-	11	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายได้ที่คาดหวังหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมในกัณตนาแอนิเมชันสคูลจากที่ทำงานเดิม กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 19.697 และมีค่า sig = 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2 = 0.01$) แสดงว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมในกัณตนาแอนิเมชันสคูลจากที่ทำงานเดิม มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสคูล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามรายได้ที่คาดหวังหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมจากที่ทำงานเดิมพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันโดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลางจนถึงระดับมาก ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและปานกลาง

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างที่ทำงานใหม่กับอุปสงค์ของผู้รับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ที่ทำงานใหม่							0.034*
น้อยที่สุด			2	100	2	100	
น้อย	5	100	-	-	5	100	
ปานกลาง	4	57.1	3	42.9	9	100	
มาก	14	87.5	2	12.5	16	100	
มากที่สุด	4	66.7	2	33.3	6	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายได้ที่คาดหวัง หลังจากเข้ารับการฝึกอบรม ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล จากที่ทำงานใหม่กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.413 และมีค่า sig = 0.034 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่า รายได้ที่คาดหวัง หลังจากเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลจากที่ทำงานใหม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามรายได้ที่คาดหวัง หลังจากเข้ารับการฝึกอบรมจากที่ทำงานใหม่พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันโดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ปานกลาง มากและมากที่สุด

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานพิเศษกับอุปสงค์ของผู้รับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
งานพิเศษ							0.001**
น้อยที่สุด	3	100	-	-	3	100	
น้อย	13	86.7	2	13.3	15	100	
มาก	3	30.0	7	70.0	10	100	
มากที่สุด	8	100	-	-	8	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายได้ที่คาดหวัง หลังจากเข้ารับการฝึกอบรม ในกัณฑ์ แอนิเมชันสกุลจากที่งานพิเศษกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.556 และมีค่า sig = 0.001 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2 = 0.01$) แสดงว่า รายได้ที่คาดหวัง หลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลจากงานพิเศษ มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามรายได้ที่คาดหวัง หลังจากเข้ารับการฝึกอบรมจากงานพิเศษพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกันโดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อยที่สุด น้อย มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับน้อยและมาก

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสเลื่อนตำแหน่งกับอุปสงค์ของผู้รับการฝึกอบรม
แอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
เลื่อนตำแหน่ง							0.005**
น้อยที่สุด	6	66.7	3	33.3	9	100	
น้อย	-	-	3	100	3	100	
ปานกลาง	6	66.7	3	33.3	9	100	
มาก	12	100	-	-	12	100	
มากที่สุด	3	100	-	-	3	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมใน
กัณฑ์แอนิเมชันสกุล จากโอกาสเลื่อนตำแหน่งกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันใน
กัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.667 และมีค่า sig =
0.005 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2=0.01$) แสดงว่า ความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับ
การฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลจากโอกาสเลื่อนตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้า
รับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจจากโอกาสเลื่อนตำแหน่ง
พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมี
ระดับน้อยที่สุด ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับน้อย
ที่สุด น้อยและปานกลาง

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสเปลี่ยนงานกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
เปลี่ยนอาชีพ							0.021*
น้อย	7	100	-	-	7	100	
ปานกลาง	7	58.3	5	41.7	12	100	
มาก	4	50.0	4	50.0	8	100	
มากที่สุด	9	100	-	-	9	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับการฝึกอบรม
ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล จากโอกาสเปลี่ยนอาชีพกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันใน
กัณฑ์แอนิเมชัน แยกตามระดับอุปสงค์พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.778 และมีค่า sig =
0.021 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2=0.05$) แสดงว่าความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับ
การฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกุลจากโอกาสเปลี่ยนอาชีพมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้า
รับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจจากโอกาสเปลี่ยนอาชีพ
พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมี
ระดับน้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง
และมาก

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสสร้างชื่อเสียงกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
โอกาสสร้างชื่อเสียง							0.002**
น้อยที่สุด	1	16.7	5	83.3	6	100	
น้อย	6	100	-	-	6	100	
ปานกลาง	9	69.2	4	30.8	13	100	
มาก	5	100	-	-	5	100	
มากที่สุด	6	100	-	-	6	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับการฝึกอบรมใน
กันตนาแอนิเมชันสกุล จากโอกาสสร้างชื่อเสียงกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัน
ตนาแอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 16.786 และมีค่า sig = 0.002
ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ($\chi^2 = 0.01$) แสดงว่า ความก้าวหน้าหลังจากเข้ารับการ
ฝึกอบรมในกันตนาแอนิเมชันสกุล จากโอกาสสร้างชื่อเสียงมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้
เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจจากโอกาสสร้างชื่อเสียง
พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมี
ระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับ
น้อยที่สุดและปานกลาง

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาฝึกอบรมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
ช่วงเวลาฝึกอบรม							0.012*
น้อย	5	100	-	-	5	100	
ปานกลาง	9	90.0	1	10.0	10	100	
มาก	11	78.6	3	21.4	14	100	
มากที่สุด	2	28.6	5	71.4	7	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ช่วงเวลาฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกูลกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.010 และมีค่า sig=0.012 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2=0.05$) แสดงว่า ช่วงเวลาฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันสกูลมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามช่วงเวลาฝึกอบรม พบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง มากและมากที่สุด

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
รถยนต์							0.018*
น้อย	3	100	-	-	3	100	
ปานกลาง	1	25.0	3	75.0	4	100	
มาก	20	87.0	3	13.0	23	100	
มากที่สุด	3	50.0	3	50.0	6	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ทำเลที่ตั้งสถาบันที่สะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชัน แยกตามระดับอุปสงค์ พบว่าค่าที่ χ^2 คำนวณได้มีค่า 10.087 และมีค่า sig=0.018 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2=0.05$) แสดงว่าทำเลที่ตั้งสถาบันที่สะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสอดคล้องเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามทำเลที่ตั้งสถาบันที่สะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง มากและมากที่สุด

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

ปัจจัยเศรษฐกิจ และสังคม	ประกอบอาชีพ		ประกอบธุรกิจ		รวม		χ^2
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
รถสาธารณะ							0.018*
น้อยที่สุด	1	25.0	3	75.0	4	100	
น้อย	3	100	-	-	3	100	
มาก	20	87.0	3	13.0	23	100	
มากที่สุด	3	50.0	3	50.0	6	100	
รวม	27	75.0	9	25.0	36	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ทำเลที่ตั้งสถาบันที่สะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันแยกตามระดับอุปสงค์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.087 และมีค่า sig = 0.018 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.05$) แสดงว่า ทำเลที่ตั้งสถาบันมีความสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และจากตารางเมื่อแยกอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพกับประกอบธุรกิจตามทำเลที่ตั้งสถาบันที่สะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะพบว่ามีความสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแอนิเมชันแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมีระดับน้อย ปานกลาง มากและมากที่สุด ขณะที่ผู้ที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง มากและมากที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการทดสอบค่าไค-สแควร์ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลมี 3 ตัวแปร คือ อายุ การศึกษา รายได้ ซึ่งเป็นไปตาม

สมมติฐานของการวิจัย ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ มี 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อาชีพ สถานภาพ ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานการวิจัย ขณะที่ผลวิเคราะห์ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้วยค่าทดสอบไค-สแควร์พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชัน 6 ตัวแปร ได้แก่ ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และ ทำเลที่ตั้ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่3 ศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

ตารางสรุปข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.	ควรลดค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม	32
2.	ควรขยายสาขาไปตามย่านชุมชนในเมือง	25
3.	ควรเพิ่มช่วงระยะเวลาฝึกอบรมในวันเสาร์-อาทิตย์	20
4.	ควรพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	19
5.	ควรเปิดหลักสูตรเฉพาะให้กับผู้สนใจลงทุนทำธุรกิจแอนิเมชัน	15
6.	ควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่อนชำระค่าธรรมเนียมได้	13
7.	ควรร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	12
8.	น่าจะมีการประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตร	10

จากการศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชันสกุลพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเสนอให้ทางสถาบันฝึกอบรมลดค่าฝึกอบรมลงเพื่อเอื้อประโยชน์กับผู้ที่มีรายได้น้อย และเสนอแนะให้สถาบันฝึกอบรมแอนิเมชันขยายสาขาไปยังพื้นที่ย่านชุมชนในเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สนใจเข้ารับการฝึกอบรม และจัดการฝึกอบรมช่วงวันเสาร์-อาทิตย์เพื่อให้ผู้สนใจสามารถเข้ามารับการฝึกอบรมช่วงวันหยุดได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน กรณีศึกษา กันตนา แอนิเมชันสตูดิโอ ผู้วิจัยสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ หลักสูตรหลักสูตรแอนิเมชัน (ANIMATION) ระดับพื้นฐาน(Introduction)ที่ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรม 3 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ.2547 ซึ่งเป็นรุ่นที่ 3 ของการฝึกอบรมแอนิเมชันมีจำนวน 36 คน ก่อนที่จะเปิดการฝึกอบรมในระดับกลาง(Intermediate) และระดับสูง(Advanced)ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ รวมทั้งข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ ที่สร้างขึ้นมา โดยผ่านการตรวจสอบเนื้อหาภาษาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try out) กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันรุ่นแรก จำนวน 10 ชุด แล้วนำผลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า 0.85 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามทั้งหมดแล้ว การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.0 for Windows (Statistical Package for Social Science 11.0 for Windows) และวิเคราะห์ด้วยสถิติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ด้วยการใช้ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล ด้วยการทดสอบค่าไค-สแควร์
3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณตนาแอนิเมชัน สกุล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

1. สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันสกุลในกัณตนาแอนิเมชันสกุล จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุลส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.6 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมีอายุในช่วง 22-30 ปีในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ 80.6 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.0 มีสถานภาพโสดร้อยละ 83.3 ระบายได้ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาทด้านอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชัน สกุลเพื่อประกอบอาชีพมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75 ขณะที่อุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชัน สกุลคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25

1.2 สถานภาพด้านปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ชื่อเสียงสถาบัน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันในการฝึกอบรมแอนิเมชัน ที่มีสัดส่วนอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันในการผลิตบุคลากรแอนิเมชัน ที่มีสัดส่วนอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.1 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับรายได้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมีระดับอุปสงค์ระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.6 ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับผลตอบแทนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับหลังการฝึกอบรมที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.7

รายได้ที่คาดหวัง ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานเดิมมีอุปสงค์อยู่ในระดับมากและระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 30.6 เท่ากัน ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานใหม่ มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 44.4 ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากงานพิเศษที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.7 ความก้าวหน้าโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันอันดับสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 33.3 ด้านโอกาสที่จะได้เปลี่ยนอาชีพภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในระดับปานกลางมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 33.3 ด้านโอกาสที่จะได้สร้างชื่อเสียงภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.1 ช่วงเวลาฝึกอบรมแอนิเมชัน ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 17.00-21.00น. มีอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 38.9 ท่าเลที่ตั้งสถาบันสถานที่ฝึกอบรมมีท่าเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลมีอุปสงค์อยู่ในระดับมากร้อยละ 63.9 สถานที่ฝึกอบรมมีท่าเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ มีอุปสงค์อยู่ในระดับมากมีสัดส่วนร้อยละ 63.9

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูล

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูล จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี 3 ปัจจัยคือ อายุ การศึกษา รายได้ เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อาชีพ สถานภาพ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานการวิจัย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมกับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูลจากการวิเคราะห์ พบว่า ผลวิเคราะห์ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้วยค่าทดสอบไค-สแควร์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันจำนวน 6 ตัวแปรได้แก่ ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และท่าเลที่ตั้ง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชันสกูล จากการศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูล พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเสนอให้ทางสถาบันฝึกอบรมลดค่าฝึกอบรมลง เพื่อเอื้อประโยชน์กับผู้ที่มีรายได้น้อยและเสนอให้สถาบันฝึกอบรมแอนิเมชันขยายสาขาไปยังพื้นที่ย่านชุมชนในเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สนใจเข้ารับการฝึกอบรมและจัดให้มีการฝึกอบรมวันเสาร์-อาทิตย์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจสามารถเข้ามารับการฝึกอบรมช่วงวันหยุดได้

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01 มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ ขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อาชีพ สถานภาพ

2. ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ 0.01 ได้แก่ ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และทำเลที่ตั้ง

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 80.6 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 19.4 ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เพศของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.466$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันฝึกอบรมแอนิเมชัน เปิดโอกาสให้เพศชายและเพศหญิงมีสิทธิในการฝึกอบรมเท่าเทียมกัน และอุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน โดยส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันมากนัก เพศจึงมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และส่วนหนึ่งเกิดจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของนันทชัย แสงเกตุวนาวิจิตร (2547:59) พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการประกอบอาหารไทย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อายุ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล มีอายุระหว่าง 22-30 ปี มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.8 มีอายุระหว่าง 15-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า อายุของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.010$) จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าอายุเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล ดูได้จากช่วงอายุของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 22-30 ปี มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพอาจเป็นเพราะในช่วงอายุนี้เป็นวัยทำงานขณะที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจ อธิบายได้ว่าอายุมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์อย่างมีนัย

สัมพันธ์สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนทร เกิดสุข (2543:73) พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีปัจจัยที่มีต่อการเข้าเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับนวนฉวี วิศาลศิริกุล(2538: 84) พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการมาเรียน โดยรวมทั้ง 6 ด้านได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3)แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ 5)แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18ปี และ 18-35ปีมีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ 35ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสอดคล้องกับเสวภา สมจิต (2540 : 66) พบว่า อายุของนักศึกษากับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเหตุผล 2ข้อ คือ 1. สามารถหารายได้ขณะกำลังเรียนได้ 2. ครอบครัวหรือสังคมรอบข้างต้องการให้เรียน

ระดับการศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูลมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.6 รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.9 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.6 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้($\chi^2 = 0.042$)จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกูล ดูได้จากระดับการศึกษาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีส่วนใหญ่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพ อาจเป็นเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้เพื่อศักยภาพในการทำงาน ขณะที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันระดับสูงกว่าปริญญาตรีต้องการสะสมความรู้ใหม่เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนทร เกิดสุข (2543 : 74) พบว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนโดยรวมทั้งสามด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนด้านส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสังคมและด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับสุพิน เปรมศรี (2536 : 325) พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพโดยส่วนรวม และรายด้าน คือ ด้านส่วนตัวและด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพทั้งชั้นประถมศึกษาหรือเทียบเท่าและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพทั้งโดยส่วนรวมและรายได้สูงกว่านักศึกษาวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ระดับ .05) สอดคล้องกับ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 325) พบว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) แรงจูงใจด้านทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 3) แรงจูงใจด้านประกอบอาชีพ 4) แรงจูงใจด้านหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ 5) แรงจูงใจด้านนำความรู้ช่วยเหลือชุมชน 6) แรงจูงใจด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาดำกว่าระดับประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างจากนักศึกษามีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับเสวภา สมจิต (2540 : 66) พบว่า ระดับการศึกษาของนักศึกษา กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน มีอาชีพรับจ้างในบริษัทเอกชนเป็นสัดส่วนสูงคิดเป็นร้อยละ 75.0 นักเรียนนิสิต นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 13.9 และทำธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 5.6 และรับราชการร้อยละ 5.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า อาชีพของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.077$) ทั้งนี้ เนื่องจากลักษณะหลักสูตรการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล เปิดกว้างให้บุคคลทุกอาชีพ มีสิทธิเข้ามาฝึกอบรมได้ ดังนั้น อาชีพ จึงมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับเสวภา สมจิต (2540 : 66) พบว่า อาชีพของนักศึกษา กับเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเรียน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน มีสถานภาพโสดมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา มีสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 16.7 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า สถานภาพของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.121$) ทั้งนี้ เนื่องจากสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 เป็นโสด ซึ่งมีอัตราส่วนมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพสมรสจึงทำให้สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายได้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันมีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 บาท มีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 22.2 มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรายได้เดือนละ 30,001-50,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 5.6 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า รายได้ของ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สกูลมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.002$) จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สกูล ดูได้จากช่วงรายได้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชันที่มีรายได้หลักสูตรละ 15,000 บาทภายในระยะเวลา 3 เดือน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัจฉรา กัลยาณชาติ (2525: 98) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เป็นของตนเองอยู่ระหว่าง 1,000-5,000 บาทต่อเดือน สอดคล้องกับ วรณนพ ทองบรรจบ (2539 : 86) พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้น้อย มีส่วนสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ซึ่งต่ำกว่าผู้ที่มีรายได้มาก

ชื่อเสียงสถาบัน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันในการฝึกอบรมแอนิเมชันที่มีสัดส่วนอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันในการผลิตบุคลากรแอนิเมชัน ที่มีสัดส่วนอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.1 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ชื่อเสียงสถาบัน มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สกูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.009$) และ ($\chi^2 = 0.015$) จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความน่าเชื่อถือ และความเชี่ยวชาญเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สกูล ดูได้จากระดับอุปสงค์ ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อประกอบอาชีพ หรือเพื่อประกอบธุรกิจให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดใกล้เคียงกัน ส่วนระดับอุปสงค์ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อประกอบอาชีพ หรือ เพื่อประกอบธุรกิจ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเท่ากัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของเฉลิมศักดิ์ มังกรานนท์ชัย (2534 : 50-55) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 409 คน ผลการวิจัยพบว่า ความมีเกียรติยศชื่อเสียงที่มีต่อมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสูงในอันดับมาก

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับรายได้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันมีระดับอุปสงค์ระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.6 ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับผลตอบแทนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับหลังการฝึกอบรมที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.7 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ค่าใช้จ่ายในการอบรมเทียบกับรายได้และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชันเทียบกับผลตอบแทนมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สกูลอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้($\chi^2 = 0.013$)และ($\chi^2 = 0.025$) จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐจริยา แสงสว่าง (2533 : 65-69) พบว่าปัจจัยที่ประชาชนเลือกศึกษาคือ ใช้เงินทุนในการศึกษาน้อย

รายได้ที่คาดหวัง ด้านรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานเดิมมีระดับอุปสงค์อยู่ในระดับมากร้อยละ 30.6 ส่วนรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานใหม่ มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 44.4 ส่วนรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากงานพิเศษที่มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.7 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า รายได้ที่คาดหวังว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานเดิม รายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากที่ทำงานใหม่และรายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมในกัณฑ์แอนิเมชันจากงานพิเศษ มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01และ0.05ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้($\chi^2 = 0.000$)($\chi^2 = 0.034$)และ($\chi^2 = 0.001$)ตามลำดับ จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รายได้ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากที่ทำงานเดิม ที่ทำงานใหม่ และงานพิเศษเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล จากข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบอาชีพมองว่า รายได้ที่จะเพิ่มขึ้นจากที่ทำงานเดิม ส่วนใหญ่เท่าเดิม รายได้จากที่ทำงานใหม่น่าจะมากกว่า รายได้จากงานพิเศษน้อย ขณะที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันที่มีอุปสงค์เพื่อประกอบธุรกิจ มองว่า รายได้จากที่ทำงานเดิมน้อย กว่ารายได้ที่จะได้รับจากที่ทำงานใหม่ และรายได้จากงานพิเศษ ทำให้เข้ามาฝึกอบรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิลาวัลย์ รัตนเศรษฐากุล และคณะ (2530:188) พบว่า เหตุผลจูงใจที่ทำให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ารับการเรียนเพื่อต้องการเพิ่มรายได้ของตนเอง

ความก้าวหน้า ด้านโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน อันดับสูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 33.3 ด้านโอกาสที่จะได้เปลี่ยนอาชีพภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในระดับปานกลางมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 33.3 ด้านโอกาสที่จะได้สร้างชื่อเสียงภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.1 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ความก้าวหน้ามีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชัน สกุล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05และ0.01ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้($\chi^2 = 0.005$)($\chi^2 = 0.021$)และ($\chi^2 = 0.002$) จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า

โอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่ง โอกาสเปลี่ยนอาชีพ และโอกาสสร้างชื่อเสียงภายหลังเข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในกันตนาแอนิเมชัน สตูดิโอ จากข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อประกอบอาชีพ มองโอกาสเลื่อนตำแหน่ง และสร้างชื่อเสียง สูงกว่า โอกาสเปลี่ยนอาชีพ ขณะที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเพื่อประกอบธุรกิจ มองว่า โอกาสเลื่อนตำแหน่ง และสร้างชื่อเสียงมีน้อยถึงน้อยที่สุด ขณะที่โอกาสเปลี่ยนอาชีพมีมากกว่า ทั้งหมดมาจากปัจจัยความก้าวหน้าสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของทรงวุฒิ วัฒนเขจร (2533:68) สรุปว่าองค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียน คือการมองเห็นความก้าวหน้าในอาชีพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า และมีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบสอดคล้องกับผลการศึกษาของปฐม นิคมานนท์ (2528:321) ศึกษาถึงเหตุที่ผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อว่า เหตุหนึ่งก็คือ การจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุผลชัดเจนที่สุด เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง

ช่วงเวลาฝึกอบรมแอนิเมชัน ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 17.00-21.00น.มีระดับอุปสงค์สูงสุดอยู่ในระดับมากร้อยละ 38.9 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ช่วงเวลาฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.12$) จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าช่วงเวลาฝึกอบรมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สตูดิโอ ทั้งนี้อาจเพราะ เป็นช่วงเวลาที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันเลิกจากงานประจำทำให้สะดวกที่จะรับการฝึกอบรมสอดคล้องกับผลการศึกษาของจามิกร นิภากุล (2540:113-114) กล่าวถึงข้อมูลปัจจัยพื้นฐานในการเลือกเทคนิคการฝึกอบรม สามารถจำแนกได้ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม บุคคลที่ฝึกอบรม เนื้อหา หลักสูตร รวมทั้งเวลา สถานที่ในการฝึกอบรมที่เหมาะสมมีผลต่อความต้องการฝึกอบรม สอดคล้องกับบุญเหลือ กองทอง (2533:142) ได้ศึกษาความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานของบุคลากรในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 10 และ 11 พบว่า ช่วงเวลาในการฝึกอบรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการฝึกอบรมและน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การเข้ารับการฝึกอบรม

ทำเลที่ตั้งสถาบันสถานที่ฝึกอบรม มีความสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลมีระดับอุปสงค์อยู่ในระดับมากร้อยละ 63.9 สถานที่ฝึกอบรมมีความสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะมีอุปสงค์อยู่ในระดับมากมีสัดส่วนร้อยละ 63.9 ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ทำเลที่ตั้งสถาบันมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สตูดิโออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ ($\chi^2 = 0.018$) และ ($\chi^2 = 0.018$) จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลและทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์การฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอได้จากระดับอุปสงค์ ด้านความสะดวกในการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลและด้านความสะดวกในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะเพื่อประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากันสอดคล้องกับผลการศึกษาของศาริณี ดันประยูร (2545 : 85) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จะเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก ปัจจัยที่ทำให้เลือกเรียน คือ ใกล้บ้าน หรือสถานที่เรียนตั้งอยู่ใกล้ภูมิลำเนาของผู้เรียนและเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สอดคล้องกับ สุภาพร พิตลยบุตร และ ยงยุทธ เกษสาคร (2544 : 118) ในการจัดการฝึกอบรม นอกจากต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์เนื้อหา หลักสูตรและโครงการแล้ว องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สถานที่ฝึกอบรม สถานที่ฝึกอบรม หมายถึง แหล่งที่จะใช้สำหรับผู้เข้าอบรม ไปร่วมกันศึกษาหาความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สถานที่ฝึกอบรมนอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแล้วยังมีผลต่อผู้เข้ารับการอบรมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สตูดิโอ ครั้งนี้พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ รวมทั้งปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมได้แก่ชื่อเสียงสถาบัน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รายได้ที่คาดหวัง ความก้าวหน้า ช่วงเวลาฝึกอบรม และทำเลที่ตั้ง มีผลต่ออุปสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรม และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจเข้ารับการฝึกอบรมและสถาบันฝึกอบรม และผู้สนใจศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

สำหรับผู้ประสงค์เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

1. ควรที่ศึกษาหลักสูตรที่เข้ามาฝึกอบรมว่าสามารถตอบสนองความต้องการเพื่อนำไปประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจได้จริงหรือไม่แทนที่จะเข้าเรียนรวมกันเพราะอาจไม่คุ้มค่ากับการลงทุนแง่ของเงินและเวลาตามหลักเศรษฐศาสตร์
2. ควรเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมกับผลตอบแทนที่จะได้รับว่ามีความคุ้มค่าในแง่ความก้าวหน้า รายได้ทั้งจากที่ทำงานเดิม ที่ทำงานใหม่และงานพิเศษ
3. ควรสอบถามช่วงเวลา ทำเลที่ตั้งของสถานที่ว่าเอื้อต่อการเข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่

4. ศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานงานในอุตสาหกรรมนี้ว่าต้องการบุคลากรที่มีความรู้ด้านใดเป็นพิเศษ เพื่อได้สามารถเลือกฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
5. ควรเข้ามาฝึกอบรมตั้งแต่อายุยังน้อยทำให้เกิดทักษะในปฏิบัติได้ดีกว่ามาเริ่มมาฝึกอบรมในช่วงอายุมากขึ้น จะสังเกตได้ว่ากลุ่มคนที่มีช่วงอายุ 31-40 ปีส่วนใหญ่นิยมเข้ามาฝึกอบรมให้รู้แนวทางเพื่อประกอบธุรกิจมากกว่าที่จะประกอบอาชีพเหมือนกับกลุ่มคนอายุ 22-30 ปี และอายุ 15-21 ปี

สำหรับสถาบันฝึกอบรมแอนิเมชัน

1. ควรเปิดกว้างให้เพศชายและเพศหญิงเข้ามาฝึกอบรมเพราะผลจากการวิจัยพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีความต้องการในการฝึกอบรมแอนิเมชันไปในทิศทางเดียวกันเช่นเดียวกับสถานภาพและอาชีพ
2. ควรแยกหลักสูตรการฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อประกอบอาชีพหรือเพื่อประกอบธุรกิจ พร้อมกับพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละช่วงอายุเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด
3. ควรจัดหลักสูตรช่วงวันเสาร์-อาทิตย์เพื่อเปิดโอกาสผู้สนใจเข้าฝึกอบรมเพิ่มขึ้น
4. ควรขยายสาขาในย่านชุมชนเพื่ออำนวยความสะดวกและรองรับกลุ่มผู้สนใจฝึกอบรม
5. ควรปรับค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับรายได้ของกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้สนใจเข้ามาฝึกอบรมมากขึ้น หรือใช้วิธีการผ่อนชำระเป็นงวดๆ

สำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ไม่ควรนำปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องเพศ สถานภาพและอาชีพเข้ามาศึกษาความสัมพันธ์ต่อเพราะจากผลการศึกษานี้พบว่าเพศ สถานภาพและอาชีพเป็นตัวแปรที่ไม่มี ความแตกต่างกัน หรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ตัวแปรเรื่องอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลนั้นควรที่นำไปศึกษาต่อ เพราะจากผลการศึกษานี้พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน หรือมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถนำไปเปรียบเทียบหาความแตกต่างทางสถิติในรูปแบบอื่นต่อไปได้อีก
3. ควรศึกษาความต้องการของตลาดในธุรกิจแอนิเมชันมาเป็นตัวแปรในการทำวิจัยครั้งต่อไปเพื่อเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรมนุษย์ตามหลักเศรษฐศาสตร์การศึกษา
4. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บข้อมูลในสถาบันการศึกษาสถาบันฝึกอบรมแอนิเมชัน

ที่มีจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวนเพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น เพราะการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มเป้าหมายเพียง 36 คน ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางแสดงค่าไค-สแควร์ มีบางช่องคะแนนไม่มีตัวเลขอยู่เลยบางช่องคะแนนมี คำน้อยมากหรือไม่มีเลยส่งผลให้ค่าไค-สแควร์ที่วิเคราะห์มานั้นอาจคาดเคลื่อนได้ ฉะนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปควรเพิ่มขนาดกลุ่มกลุ่มตัวมากขึ้น และตรวจสอบ คะแนนในแต่ละช่องคะแนนไม่ให้มีช่องว่างของช่องคะแนนก่อนที่วิเคราะห์ค่าไค-สแควร์ จะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิ่งพร ทองใบ . (2541). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร.หน่วยที่ 1-6 .พิมพ์ครั้งที่9 : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เครือวัลย์ ลีมอภิชาติ. (2531). หลักและเทคนิคการจัดฝึกอบรมและการพัฒนา แนวทางการวางแผนการเขียนโครงการและการบริหารโครงการ.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จีระ หงส์ลดารมภ์ .(2538). การแข่งขันในโลกโลกาภิวัตน์. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง เศรษฐกิจการเมือง ผลกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ .กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จามิกร นิภากุล .(2540).ความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของนักวิชาการการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด.ปริญญานิพนธ์ : ปริญญานิพนธ์.กรุงเทพฯ.
- เฉลิมศักดิ์ มังกรานนท์ชัย. (2534). ปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชัย สมितिไกร. (2540). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร.พิมพ์ครั้งที่2.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2541).เทคนิคการใช้สถิติเพื่อวิจัย.พิมพ์ครั้งที่7.กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- दनัย เทียนพุ่ม. (2537). กลยุทธ์การพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิระ ประवालพฤษ. (2538). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2543). เอกสารประกอบการเรียนเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงวุฒิ มัชฌนเขจร. (2533). องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษาประเภทวิธีเรียนด้วยตนเองในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรนิภา กันทราก. (2530). ปัญหาและความต้องการของเด็กที่ไม่ได้เรียนต่อที่อยู่นอกเขตเทศบาล อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นันทชัย แสงเกตุwanaวิจิตร.(2547).เหตุผลในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการประกอบอาหารไทย: กรณีศึกษาของสถาบันฝึกอบรมในอุตสาหกรรมบริการโรงแรม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นงลักษณ์ สิบสิบผล. (2532). การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : พิธีกรรมการพิมพ์.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นวลฉวี วิศาลศิริกุล. (2538). แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐจริยา แสงสว่าง. (2533). ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ถ่ายเอกสาร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ : พี.เอ็น.การพิมพ์.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.
- ประวัติความเป็นมา ก้นดนาแอนิเมชัน. (2547). ความเป็นมา ก้นดนาแอนิเมชัน. วันที่ 1 มกราคม 2547. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.kantana.com>. วันที่สืบค้น 5 มิถุนายน 2547.
- ประยุทธ์ ปยุตโต (พระธรรมปิฎก). (2539). การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สหธรรมมิก.
- พงษ์ศักดิ์ ไชยประสิทธิ์. (2535). ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานอกระบบเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธ์. (2518). การปฏิรูปอุดมศึกษา : ปัญหาความเสมอภาคและความเป็นธรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการ
- ดิลก ถือกกล้า. (2546). วารสารการบริหารคน. ปีที่24.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิจิตร อาวะกุล. (2537). การฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬา.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2535). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิลาวลัย รัตนเศรษฐากุล และคณะ. (2530). การศึกษานอกระบบการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่องชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (รายงานการวิจัย).
- วิลเลียม เอียววิล. (2535). คู่มือสำหรับการจัดฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- วิภาพรรณ กนิษฐนาคะ. (2542). การพัฒนาบุคคลและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- คาริณี ดันประยูร. (2545). ความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงเรียนระดับปริญญาตรีของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สม ศุภนคร. (2540). การพัฒนาแรงงานไทยในศตวรรษที่ 21. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2539). เทคนิคการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ:นำอักษรการพิมพ์.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542) . การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : บริษัท ชีระพิมพ์ และ
ไซเท็ก.

สุทธิพันธ์ บงสุนันท์ .(2544). วารสารเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 8(2) : 211-215

สมนา จรณะสมบูรณ์.(ม.ป.ป.).การบริหารทรัพยากรมนุษย์. เอกสารประกอบการศึกษา.สาขา

การศึกษาต่อเนื่อง.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุเมธ เดียววิศเรศ.(2527).พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนาการพิมพ์.

สุวินัย ภรณวลัย. (2540). ทฤษฎีบรรษัทข้ามชาติกับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย. พิมพ์ครั้งที่3.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพงษ์เล็งจิตแทมโซว์ผลงานคนไทย. (2546, 5 ธันวาคม). กรุงเทพฯธุรกิจ. หน้า 7

สุพิน เปรมศรี. (2536). สาเหตุการเลือกเรียนวิชาชีพของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นใน

หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุภาพร พิศาลยบุตรและยงยุทธ เกษสาคร.(2544 : 118).การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วน จำกัด วี.เจ. พรินติ้ง.

สุนทร เกิดสุข. (2543).ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนของนักศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ ประสานมิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). รายงานการเติบโตอย่างมีคุณภาพ. กรุงเทพฯ.

เสนาะ ดิยาวี. (2532). การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสาวณี เกียรย์ และสุณี ฉัตราคม . (2543). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เสาวภา สมจิต. (2540). การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนผู้ใหญ่พระตำหนักสวน

กุหลาบ (วิทยาลัยในวัง).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย

เอกสาร

เสาวลักษณ์ สิงห์โกวินท์ และกมล อุดุลพันธ์ (2539). การพัฒนาบุคลากร. พิมพ์ครั้งที่ 8.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อมรรวรรณ จามน้อยพรหม. (2520). มูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าศึกษาในหลักสูตร

การศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 ของโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล ของจังหวัดสกลนคร.กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร

อภิรักษ์ จันตะนี . (2538) . วิจัยทางธุรกิจ.พิมพ์ครั้งที่1 .เจพรินติ้ง.กรุงเทพฯ :187

อสม่า มังกรชัย .(2547). นิตยสาร Corporate-Thailand. 8(90) : 86-90.

แอนิเมชันไทยก้าวไกลแค่ไหน. (2546). วารสารเศรษฐกิจวิเคราะห์. หน้า 7-16.

อรพิมพ์ ชูชม.(2529).วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. เอกสารประกอบการสอน.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจฉรา กัลยานชาติ. (2523). *เหตุจูงใจและความต้องการ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าศึกษาในหลักสูตร การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ4.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
ถ่ายเอกสาร

Elchanan Cohn and Terry G. Geske. (1990). *Economics of Education*. 3 rd ed. New York : Pergamon Press.

Herbert Chruden,J; and Sherman Arthur,W.1968. *The Nature and Development of Personnel Filed*. Personnel Management.Cincinnati Ohio:South-Western.

Nadler ,Leonard .1980. *Cooperate Human Resource Development : Management Tool*. United State of America.

Thomas F. Stanton. 1960. *How to instruct successfully*. New York:Mc Graw-Hill Book.

William G.Torpey. 1959. *Public Personnel Management*. Princeton New Jersey : D.Van Hoster.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗ 2 ๔ 3

วันที่ ๑3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวบุษกร ภู่อส นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี และ อาจารย์อัครพล ชวบเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวบุษกร ภู่อส และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือเพื่อทดสอบแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0519.12/ 734๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ธนสถิตยกุลย์จากก กรรมการบริหาร บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวบุษกร ภูแส นิสิตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตรการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ในการนี้ นิสิตรมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอข้อมูลหลักสูตรการฝึกอบรมระยะเวลาการเปิด-ปิดรับสมัคร ค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตร และข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงปัจจุบัน เพื่อส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน และขอให้กลุ่มผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูด เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวบุษกร ภูแส ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิตร โทรศัพท์ 02-3171386 มือถือ 05-1232559

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 7352

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ธนสถิตยกุลย์จาก กรรมการบริหาร บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวบุษกร ภูแส นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน” โดยมี รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ในการนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้กลุ่มผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวบุษกร ภูแส ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท์ 02-3171386 มือถือ 05-1232559

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์อัศรพล ฮวบเจริญ	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

ตอนที่ 2 ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณตนาแอนิเมชันสกุล

ผู้วิจัย จึงขอความร่วมมือจากท่านช่วยกรอกแบบสอบถาม ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษาโดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากแบบสอบถามแต่ประการใดและการนำเสนอผลการวิจัยจะเป็นภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของท่านในครั้งนี้

นางสาวบุษกร ภูแสน

นิสิตปริญญาโท เศรษฐศาสตร์การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้ใช้บริการฝึกอบรมแอนิเมชัน
ในกันตนาแอนิเมชันสตูดิโอ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย
☐ 2. หญิง

2. อายุ

- ☐ 1. 15 - 21 ปี
☐ 2. 22 - 30 ปี
☐ 3. 31 - 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญา
☐ 2. ปริญญาตรี
☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

- ☐ 1. นักเรียน นิสิต นักศึกษา
☐ 2. รับราชการ
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

5. สถานภาพ

- ☐ 1. โสด
- ☐ 2. สมรส

6. ระดับรายได้

- ☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน
- ☐ 2. 10,001 – 20,000 บาท/เดือน
- ☐ 3. 20,001 – 30,000 บาท/เดือน
- ☐ 4. 30,001 – 50,000 บาท/เดือน

7. อุปสงค์ที่เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชันในกัณฑ์แอนิเมชันสกุล

- ☐ 1. เพื่อประกอบอาชีพ
- ☐ 2. เพื่อประกอบธุรกิจ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของผู้เข้ารับ
การฝึกอบรมแอนิเมชันในกันตนาแอนิเมชัน สดุดในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับอุปสงค์ของแต่ละรายการที่ตรงกับความต้องการ
ของท่าน

ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม	ระดับอุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ชื่อเสียงสถาบัน</u> ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบันในการ ฝึกอบรมแอนิเมชัน ด้านความเชี่ยวชาญของสถาบันในการ ผลิตบุคลากรแอนิเมชัน					
<u>ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม</u> ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชัน เทียบกับรายได้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแอนิเมชัน เทียบกับผลตอบแทนที่ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมจะได้รับหลังการฝึกอบรม					
<u>รายได้ที่คาดหวัง</u> ด้านรายได้เพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการ ฝึกอบรมจากในกันตนาแอนิเมชันจาก ที่ทำงานเดิม ด้านรายได้เพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการ ฝึกอบรมจากในกันตนาแอนิเมชันจาก จากที่ทำงานใหม่ ด้านรายได้เพิ่มขึ้นหลังเข้ารับการ ฝึกอบรมจากในกันตนาแอนิเมชันจาก จากงานพิเศษ					

<u>ความก้าวหน้า</u>					
โอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งภายหลัง เข้ารับการฝึกอบรมแอนิเมชัน					
โอกาสเปลี่ยนอาชีพภายหลังเข้ารับ การฝึกอบรมแอนิเมชัน					
โอกาสสร้างชื่อเสียงภายหลังเข้ารับ การฝึกอบรมแอนิเมชัน					
<u>ช่วงเวลาฝึกอบรม</u>					
ช่วงวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 17.00-21.00น.					
<u>ทำเลที่ตั้ง</u>					
สถานที่ฝึกอบรมมีทำเลที่ตั้งสะดวกใน การเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล					
สถานที่ฝึกอบรมมีทำเลที่ตั้งสะดวกใน การเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ					

หมายเหตุ : อุปสงค์การฝึกอบรมแอนิเมชัน หมายถึง ความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
แอนิเมชันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ เพิ่มประสิทธิภาพตนเอง ได้รับ
ผลตอบแทนในเชิงรายได้ และมีความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ
(ลูกจ้าง)หรือประกอบธุรกิจ (เจ้าของกิจการ)

ตอนที่3 กรุณาเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมแอนิเมชันในก้นดนาแอนิเมชันสคู

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามจนเสร็จสมบูรณ์
บุษกร ภูแส

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวบุษกร ภูแส
วันเดือนปีเกิด	11 ตุลาคม 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	180 ซอยปัญจมิตร ถนนลาดพร้าว 94 เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้สื่อข่าว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) 44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 บางนา กรุงเทพฯ 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	ประถมศึกษา โรงเรียนอนุดมศึกษา ลาดพร้าว
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน บดินทรเดชา สิงห์(สิงห์เสนี)
	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน บดินทรเดชา สิงห์(สิงห์เสนี)
พ.ศ. 2535	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)
	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ